

Petru Loga

NAȘTEREA DIN NOU

Dacă un om nu se naște din nou, nu poate intra
în Împărăția lui Dumnezeu. (Ioan 3:5)

La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și
Cuvântul era Dumnezeu. (Ioan 1:1)
Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. (Luca 8:11)

Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o **sămânță**,
care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi,
prin **Cuvântul lui Dumnezeu**, care este viu
și care rămâne în veac.

Și acesta este Cuvântul, care v-a fost
propovăduit prin Evanghelie.
(1 Petru 1:23, 25)

București 2023
ISBN 978-973-0-37914-3

Cuprins

1. Introducere	pag. 2
2. Lucrurile de pe pământ	pag. 3
3. Împărăția lui Dumnezeu	pag. 9
4. Lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu	pag. 11
5. Neprihănirea din Împărăția lui Dumnezeu	pag. 15
6. Pacea din Împărăția lui Dumnezeu	pag. 20
7. Dragostea din Împărăția lui Dumnezeu	pag. 23
8. Bucuria din Împărăția lui Dumnezeu	pag. 25
9. Planul lui Dumnezeu cu privire la om	pag. 26
10. Scopul Cuvântului lui Hristos	pag. 28
11. Atras de frumusețea caracterului lui Hristos	pag. 29
12. Intrarea în Împărăție - Legământul cel nou	pag. 31
13. Nașterea din nou	pag. 33
14. Întrebări pentru cercetare personală	pag. 40

Introducere

O „Țară/o Împărăție cu străzi de aur”, unde nu sunt lacrimi, nici durere, unde nu mai este moarte, poate atrage atenția multora dintre noi. (El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut. Apocalipsa 21:4; Ulița cetății era din aur curat. Apocalipsa 21:21)

Putem afirma fără să greșim, că nu este om, căruia să i se prezinte o țară, care să ofere o viață plină de bucurii, fără necazuri, fără suferință, și fără de moarte, și să nu-și dorească o astfel de Împărăție.

Însă această Împărăție, care are „străzi de aur” mai are și lucruri de ordin spiritual, care se urcă greu la mintea omului și sunt greu de înțeles, lucruri care pentru cei mai mulți dintre semenii noștri sunt o nebunie. (Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebunie. 1 Corinteni 2:14)

Aceste lucruri de sus, sunt total diferite de lucrurile care se regăsesc în lumea în care ne-am născut. Din aceste motive pentru mulți dintre noi „Împărăția lui Dumnezeu” rămâne o mare taină. (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc. 1 Corinteni 2:9)

Observăm că atunci când suntem puși să dăm un răspuns cu privire la ce va fi după ce se consumă această viață și ce trebuie să facem pentru a trăi veșnic în Împărăția lui Dumnezeu, marea majoritate a oamenilor trăiesc într-o mare confuzie.

Datorită necunoașterii Scripturilor, se poate vedea astăzi, câte mulțimi de oameni sunt manipulați cu diverse teorii care ne explică cum se poate ajunge în Împărăția lui Dumnezeu.

Cei mai mulți au ajuns să aibă încredințarea că vom obține mântuirea (care pentru mulți stă doar în iertarea păcatelor), dacă îl admirăm pe Dumnezeu pentru ce a făcut pentru noi, dacă credem în jertfa de la cruce. Mulți cred că dacă ne vom mărturisi păcatele și dacă vom avea o formă de evlavie care constă în mulțumirea față de ce a făcut Domnul Isus pentru noi este suficient pentru a avea intrarea liberă în Împărăția Sa veșnică.

Majoritatea dintre noi se opresc la pocăință, la lucrarea de la cruce... la legământul în apa botezului, la iertarea păcatelor. Ne rămâne, astfel, să presupunem că Dumnezeu ne va desăvârși printr-o formulă necunoscută de noi, care o va aplica după moartea omului.

Și cam la această primă parte rămân majoritatea dintre noi. Am mers la biserică, am avut scaunul nostru, ne-am mărturisit păcatele, ne-am botezat, am cântat, am susținut învățăturile bisericii de care aparținem, am trăit o viață religioasă, și vom intra astfel în Împărăția lui Dumnezeu.

Aici se oprește pentru cei mai mulți lucrarea de mântuire, fără să se

conștientizeze că în **planul lui Dumnezeu** este prevăzută atât restaurarea cât și desăvârșirea caracterului omului.

Aproape nimeni nu crede că pentru a fi găsiți vrednici de viața care ne așteaptă în Împărăția Sa veșnică, trebuie să creștem ca să ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (El a dat pe unii apostoli, pe alții... păstori și învățători, pentru **desăvârșirea sfinților**, până vom ajunge toți la starea de om mare, la **înălțimea staturii plinătății lui Hristos**. Efeseni 4:11-13)

Lucrurile de pe pământ

Mulți dintre noi am dori să ajungem acolo, să avem parte de Împărăția lui Dumnezeu, însă valorile spirituale din această Împărăție nu prezintă interes pentru cei mai mulți, fiind incompatibile cu modul nostru de viață. Aceste valori ale lui Dumnezeu ne cer să renunțăm la multe lucruri care ne-au fost până acum foarte utile în viață.

Încă de când suntem copii mici, pentru a ne atinge scopul pe care ni-l propunem, ne folosim într-o măsură mai mare sau mai mică de regula: „scopul scuză mijloacele”. Fiind copii la școală, ne folosim de copiat, de plagiat, de minciună... Apoi la maturitate ne folosim de multe altele: de vicleșug, mită, certuri, mânie...

Putem afirma fără să greșim că, nu este om care să nu fi folosit minciuna niciodată. Ea este întrebuițată când se întârzie la muncă, când se ajunge acasă mai târziu, când vrem să ne angajăm, în comerț... Se poate observa ușor că cei ce vor renunța la minciună, vor trebui să plătească prețul pierderii avantajelor pe care le aduce ea.

Încă un lucru de mare valoare pentru fiecare dintre noi toți, este egoismul/iubirea de sine. De când ne naștem vrem cât se poate de mult doar pentru noi, apoi tot episodul vieții este concentrat numai pe acest lucru.

Însă trebuie să remarcăm că iubirea de sine nu se regăsește printre valorile Împărăției lui Dumnezeu, fiind opusul altruismului/dragostei care guvernează în această Împărăție. (Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate, nu caută folosul său. 1 Corinteni 13:4,5)

În lume lucrurile sunt în așa fel aranjate de către „cineva”, încât pentru a ne putea descurca în această viață suntem ispitiți să ne folosim de lucruri care nu se află în Împărăția lui Dumnezeu. Satan vine la noi așa cum a venit și la Domnul Isus și ne ispitește cu diverse „avantaje” pentru ne prinde în plasa lui. (Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie. Matei 4:9)

El face în așa fel, încât, atunci când auzim Cuvântul Împărăției și am vrea să schimbăm lucrurile vechi cu cele noi din Împărăție, să fim prinși/înfășurați în cele vechi atât de tare încât să nu le putem schimba. (... păcatul care ne înfășoară așa de lesne. Evrei 12:1)

Pentru a putea răzbi în această viață și pentru a avea un nivel de trai

acceptabil, mulți dintre noi cedează ofertelor lui Satan.

El ne oferă lucrurile la care nu avem acces și pe care ni le dorim, însă cu condiția să ne folosim de neadevăr, de hoție, de daruri/mită, de viclenie. Vom lua câteva exemple care ne vor arăta cum suntem prinși în plasa lui Satan prin avantajele oferite de hoție însoțită de minciună. Aceste avantaje pot fi de la mici, neînsemnate, până la foarte mari.

Un exemplu este munca la negru/la întuneric, care presupune să lucrăm fără contract de muncă înregistrat la ITM, sau cu un salariu mai mic pe contract și o diferență netaxată în mână. Avantajul obținut prin accesarea acestei „oferte negre” este câștigul unei sume care se dublează. Pentru cei ce sunt în această situație, renunțarea la acest lucru „vechi” ar fi extrem de dificilă, pentru că venitul li s-ar înjumătăți și viața ar deveni mult mai grea.

Pentru a ne asigura un nivel de trai mai bun, aproape toți facem o școală care se va finaliza cu o diplomă/calificare care să ne folosească apoi în viață. Putem observa că la examinările din timpul școlii, aferente obținerii diplomei, Satan va veni cu o ofertă la care mulți cedează.

El ne va ajuta să obținem diploma dacă ne vom folosi de copiat/furt, renunțând astfel la adevăr. Apoi ne ajută să găsim un post bun cu condiția să prezentăm la angajare ce am obținut prin furt. Însă prin prezentarea diplomei/atestatului care certifică faptul că avem cunoștințele necesare ocupării postului respectiv, vom trăi în minciună. (Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună. Apocalipsa 21:27)

*Nimic întinat nu va
intra în ea, nimeni
care trăiește în
minciună!*

Prin faptul că ne vom folosi și ne vom bucura apoi de ceea ce am furat și mințit ne vom prinde singuri într-un lanț al nelegiuirii din care mulți nu vor mai putea ieși. (Orice hoț, și oricine jură strâmb va fi nimicit cu desăvârșire. Zaharia 5:3)

Încă un exemplu în care suntem prinși în cursa lui Satan este oferta ieșirii la pensie (de boală), mai repede, prin folosirea darurilor și a minciunii. Însă minciuna însoțită de înșelarea statului, apoi de încasarea de venituri necuvenite are consecințe spirituale dezastruoase.

Dacă cel care se află în această situație dorește la un moment dat să se pocăiască va fi într-un mare impas, pentru că nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu fără să înapoieze banii pe care i-a obținut prin înșelăciune și minciună.

De fapt Domnul cere tuturor celor care doresc să trăiască în Împărăția neprihănirii să înapoieze lucrurile pe care în trecutul lor întunecat le-au obținut prin mijloace necinstite. (Să dea înapoi în întregime prețul lucrului câștigat prin mijloace necinstite, adăugând a cincea parte; să-l dea aceluia față de care s-a făcut vinovat. Dacă nu este nimeni care să aibă drept să ia înapoi lucrul câștigat prin

mijloace necinstite, lucrul acela să se întoarcă la Domnul. Numeri 5:7)

Să nu ne înșelăm că trăim în neprihănire dacă ne bucurăm de lucruri obținute necinstit prin care am păgubit statul sau pe alții. (Vai de cel ce strânge câștiguri nelegiuite pentru casa lui... Rușinea casei tale ți-ai croit... și împotriva ta însuși ai păcătuit. Căci piatra din mijlocul zidului strigă, și lemnul care leagă grinda îi răspunde. Habacuc 2:9-11)

Un alt beneficiu financiar însemnat pe care ni-l oferă Satan sunt costurile mici pentru multele servicii care ni se fac. Condiția pusă de el este să acceptăm să lucrăm cu cei ce fură taxele/care nu eliberează documente fiscale pentru serviciul pe care ni-l prestează. Dacă aceste servicii ar fi taxate legal, ar duce la creșterea cheltuielilor casei cu 20-30%, acestea fiind pentru mulți dintre noi greu de suportat.

Amintim câteva dintre ele: construcția casei, zugrăvitul casei, reparațiile instalațiilor termice/electrice/sanitare, chiria la apartament, reparația mașinii, activitățile care țin de agricultură: arat, semănat, secerat... cumpăratul și tăiatul lemnului, foratul unui puț...

Cuvântul Scripturii ne spune unde suntem când facem astfel de lucruri. (Dumnezeu zice însă celui rău: „Ce tot înșiri tu legile Mele, și ai în gură legământul Meu, când tu urăști mustrările, și arunci cuvintele Mele înapoia ta? Dacă vezi un hoț, te unești cu el, și te însoțești cu preacurvarii. Psalmi 50:16; Cine împarte cu un hoț își urăște viața. Proverbe 29:24)

Neplata taxelor atrage avantaje materiale pentru fiecare, atât pentru cel ce plătește cât și pentru cel ce vinde. Dacă cumperi lemne de foc în valoare de o mie de lei, dar fără factură, atunci impozitul de TVA de 19% adică 190 lei îți vor rămâne în buzunar; o sumă însemnată pentru cel cu venituri mici.

Trebuie să remarcăm cu tristețe că mulți dintre cei ce se declară „născuți din nou” sunt prinși în acest lanț al nelegiuirii.

Neplătirea taxelor arată că nu iubim și nu umblăm după lucrurile de sus/ după neprihănirea Împărăției lui Dumnezeu. (Tot pentru aceasta să plățiți și taxele. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu. Dați tuturor ce sunteți datori să dați. Romani 13:6,7)

Dacă facem astfel de lucruri și zicem că suntem fiii Luminii, mințim și nu trăim adevărul. (Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este de la Dumnezeu. 1 Ioan 3:10; Așa că, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta! Matei 6:23)

Darurile/mita sunt un alt lucru vechi, care este practicat azi în multe locuri, chiar și cu gunoierii. Dacă vom renunța la daruri, aceasta ne va aduce greutatea de tot felul, cel mai greu fiindu-ne la spital unde va veni neglijarea și suferința. Înșă, dacă vom accepta suferința pe patul de spital pentru că nu dăm daruri, aceasta va fi încununată cu roada pe care o produce ea, respectiv îndelunga răbdare. (Încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea,

ca să fiți desăvârșiți. Iacov 1:3)

Pentru a trăi în Împărăția neprihănirii, Dumnezeu ne cere să renunțăm la lucrurile vechi, care sunt specifice mersului lumii, chiar dacă vom suferi pierderi și să le înlocuim cu lucrurile noi din Împărăția Lui.

Pentru a fi motivați să renunțăm la lucrurile vechi, avem promisiunea vieții veșnice și valorile Împărăției neprihănirii, valori care vor aduce odihnă și pace sufletului. (Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul. Romani 14:17)

Dacă vrem să fim în Împărăția lui Dumnezeu, va trebui să renunțăm la furtul taxelor, să înlocuim lucrurile vechi cu lucrurile noi din Împărăție și să nu poftim ce nu este al nostru. (Cine fură, să nu mai fure. Efeseni 4:28; Dați, deci Cezarului ce este al Cezarului. Matei 22:21; Să nu poștești nici un lucru care este al aproapelui tău. Deuteronom. 5:21)

Atunci când suntem hotărâți să nu ne mai folosim de aceste lucruri vechi/să le răstignim, vom pierde avantajele materiale pe care le aveam. Se vor ivi greutăți în viața noastră, vor apărea situații în care ne va fi greu, dar merită să încercăm; (În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea. Ioan 16:33)

Atunci când vor veni necazurile, Domnul Isus ne spune că ne va da un lucru de mare preț, acesta fiind pacea și odihna Lui. (Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie. Isaia 32:17)

Pentru toți cei ce înțeleg valorile Împărăției de sus și sunt hotărâți să renunțe la lucrurile vechi, trebuie să se încreadă că Dumnezeu nu-i va lăsa și le va da lucrurile de zi cu zi de care au nevoie. (Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Matei 6:33; Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.” Evrei 13:5)

Cei mai mulți dintre cei chemați să beneficieze de Împărăția lui Dumnezeu nu sunt dispuși să plătească acest preț, care de multe ori li se pare că este prea mare. Însă trebuie să spunem că aceste lucruri îi vor ține departe de Împărăție. Dumnezeu ne avertizează că cel ce păcătuiește nu-l cunoaște pe Dumnezeu. (Oricine păcătuiește, nu L-a văzut, nici nu L-a cunoscut. 1 Ioan 3:6)

Este o distanța ca de la cer la pământ între cel care se complace în păcat și cel care este flămând și însetat după neprihănire.

Dacă până acum nu suntem supuși stăpânirii rânduite de Dumnezeu, dacă muncim la negru sau conducem mașina fără să ne pese de legea circulației, dacă televizorul/internetul lumii este hrana noastră, dacă vorbim de rău... înseamnă că suntem încă în starea veche, în care păcatul este un mod de viață, nefiind încă născuți din Dumnezeu. (Oricine să fie supus stăpânirilor; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. De aceea, cine se împotrivesc stăpânirii, se împotrivesc rânduielii puse de El. Romani 13:1; Căci tot ce este în lume: pofta firii

pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. 1 Ioan 2:16)

Va trebui să înțelegem că, chiar dacă vom face multe lucruri religioase: dacă mergem la adunare, ne rugăm, vorbim în limbi, prorocim, însă fără să umblăm după neprihănire, Dumnezeu ne spune că nu ne cunoaște! (Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.” Matei 7:21-23)

Dacă Duhul Sfânt nu ne-a încredințat de starea de păcat înseamnă că nu s-a produs nașterea din nou. Primul lucru pe care-L face Duhul Sfânt la cel care primește cu bucurie Cuvântul lui Dumnezeu, este să-l încredințeze de starea lui de păcat. Acesta este începutul. Duhul nu poate să locuiască în om și să nu-l încredințeze de această stare. (Și când va veni El (Duhul Sfânt), va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea... Ioan 16:8)

Scriptura face o distincție clară între întuneric și lumină. La cel ce umblă în lumină păcatul nu mai este un mod de viață. El este caracterizat prin faptul că renunță la lucrurile vechi și este flămând și însetat după neprihănire/curăție. (Oricine este născut din Dumnezeu, nu trăiește în păcat, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu. 1 Ioan 3:8)

Să fim atenți să nu confundăm pe cel neprihănit/născut de sus care are o cădere, cu cel care încă nu a renunțat la lucrurile din Împărăția Întunericului. Să nu ne înșelăm spunând că nu este om fără păcat și prin aceasta să ne complăcem în lucrurile întunericului. (Cine trăiește în păcat, este de la diavolul. 1 Ioan 3:8)

Este o diferență de la cer la pământ între cel care trăiește în întuneric nefiind supus autorităților rânduite de Dumnezeu și cel care este supus, dar din ne veghere cade în greșeală/păcat.

În primul caz, se poate vorbi de păcătuire permanentă și de umblare în întuneric în lucrurile vechi, fără Dumnezeu, chiar dacă suntem printre cei ce spunem că ne-am întors la Dumnezeu. (Dacă zicem că avem părtășie cu El, și umblăm în întuneric, mințim... 1 Ioan 1:6; Cine păcătuiește, este de la diavolul. 1 Ioan 3:8)

În al doilea caz, se poate vorbi de păcătuire accidentală nedorită. În acest caz, prin mărturisirea păcatului există posibilitatea curățirii prin sângele Domnului. (Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat. 1 Ioan 1:7)

Scriptura ne spune foarte clar cum ne putem verifica. Dacă suntem o făptură nouă, cele vechi s-au dus. (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17, 18)

Atitudinea de împotrivre Încă unul din lucrurile vechi la care ne este greu să renunțăm și care ne asigură un mod de viață fără prea multe necazuri este

atitudinea de împotrivire față de cel ce vrea să ne facă rău. Dacă cineva caută să ne ia ce este al nostru, să ne înjosească, omul are la îndemână diverse soluții pentru ca acest lucru să nu se întâmple. Aceste soluții pot fi gesturi simple de împotrivire, poate fi un răspuns mai dur, poate fi un acces de mânie, sau apelul la poliție, sau la instanțele judecătorești.

Să luăm un exemplu: Dacă venim seara de la muncă și cineva ne-a ocupat locul de parcare, ca reacție a nemulțumirii, îi vom putea ridica ștergătorul de parbriz. Poate nu-i va păsa și o va pune din nou. Atunci noi îi vom lăsa un bilet amenințător... sau vom apela la 112.

Pentru a rezolva această problemă, dacă apelăm la lucrurile lumii/la împotrivire, vom găsi soluția, însă dacă vrem să renunțăm la împotrivire și vom apela la lucrurile de sus/neîmpotrivire, atunci nu ne va rămâne decât să fim umiliți.

Poate că la unele lucruri de mică importanță (să între cineva înaintea noastră la doctor) suntem de acord ca să nu ne împotrivim, dar dacă ni se pune în pericol stabilitatea financiară, sau integritatea fizică, atunci se schimbă prioritățile și nu mai vedem clar valorile/lucrurile Împărăției.

Însă dacă dorim să fim în prezența lui Dumnezeu să avem pacea Lui, trebuie să acceptăm prețul renunțării la acest lucru vechi care aduce doar tulburare și să-l înlocuim cu învățătura Domnului. (Ați auzit că s-a zis: „Ochi pentru ochi, și dinte pentru dinte.” Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Matei 5:38)

Dacă nu vom înțelege că trebuie să ne ducem mântuirea până la capăt și că trebuie să creștem până la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, dacă nu vom înțelege că în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să trăim în neprihănire, să fim oameni ai păcii, îndelung răbdători, să avem dragoste, atunci vom mai păstra lucruri vechi care să ne ferească de necazuri.

Vom păstra o mică împotrivire, pentru ca atunci când suntem strânși din toate părțile să ne ușurăm viața, vom să păstra o mică viclenie, un adevăr pe jumătate, munca la negru, mita...

Însă pentru a intra în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să vindem tot ce avem/ să renunțăm la toate lucrurile vechi ca să putem cumpăra acea comoară/lucrurile noi cu care să le înlocuim pe cele vechi. (Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un negustor care caută mărgăritare frumoase. Și, când găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde tot ce are, și-l cumpără. Matei 13:45, 46; Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui... Matei 6:33)

Cel ce ia decizie pentru Împărăție, trebuie să se lase în mâna tare a lui Dumnezeu și El va lucra. El ne trasează calea care ne va duce la pace, la îndelungă răbdare, la dragoste... (De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit. Evrei 7:25)

Cercetare personală:

- Sunt pentru tine, lucrurile vechi, de jos, un mod de viață?
- Iubești valorile Împărăției lui Dumnezeu, ești însetat după neprihănire?
- Ai căutat lucrurile de sus ca pe o comoară și ai renunțat la cele de jos?

Împărăția lui Dumnezeu

La o privire mai atentă putem observa ușor că lumea seculară în care ne regăsim cu toții, are un standard total diferit de standardul Împărăției lui Dumnezeu.

Sfânta Scriptură ne evidențiază câteva dintre valorile lumii care nu se regăsesc în această Împărăție: „...iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiuubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfăți; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu. (2 Timotei 3:2) „Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.” (1 Ioan 2:16)

Datorită căderii lui Adam, omul prin nașterea naturală, se naște în păcat, fiind mort spiritual și nu are drept de cetățenie în Împărăția lui Dumnezeu. (Aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie... fără nădejde. Efeseni 2:12)

Dacă vom face o diferență între neprihănirea omului păcătos și **neprihănirea lui Dumnezeu**, vom observa că această diferență este ca de la ceruri la pământ.

În starea păcătoasă în care se naște omul nu se poate ca acesta să poată intra în această Împărăție veșnică în care nu există păcat. (Sfințenia este podoaba Casei Tale, Doamne, pentru tot timpul. Psalmi 93:5; Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună. Apocalipsa 21:27)

Împărăția cerească ne-a fost adusă pe pământ de Domnul Isus, pentru ca orice om care aude Evanghelia Împărăției și face hotărâri ferme de a-și schimba viața, să poată intra în ea. (A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu. Ioan 1:11)

Această Împărăție este în primul rând spirituală, fiind descrisă de Sfânta Scriptură ca un loc al neprihănirii/dreptății, al păcii al dragostei și al bucuriei, fiind opusul Împărăției întunericului în care trăiește omul păcătos. (Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Romani 14:17)

Valorile pe care le găsim în Împărăția lui Dumnezeu, le găsim și la cei ce aparțin acestei Împărății. Scriptura îl descrie pe Dumnezeu ca fiind: Domn al neprihănirii, Domn al păcii și al dragostei. (El este drept și curat. Deuteronom 32:4; Este întâi Împărat al neprihănirii apoi Împărat al păcii Evrei 7:1, 2; Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:16)

*Pofta firii pământești,
pofta ochilor nu este de
la Tatăl, ci din lume.*

Dacă o să cercetăm Scriptura, o să descoperim trăsăturile de caracter care-L definesc atât pe Dumnezeu cât și pe Domnul Isus. Aceste trăsături de caracter îi definesc și pe cei ce vor fi găsiți vrednici să locuiască împreună cu ei. (Știm că atunci când se va arăta EL, vom fi ca EL; Cine zice că rămâne în EL, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

Un lucru esențial pe care trebuie să-l reținem este că Dumnezeu este desăvârșit ca de altfel și toate lucrurile care se regăsesc în Împărăția lui Dumnezeu.

Precum Dumnezeu este desăvârșit așa și Legea care guvernează Împărăția Lui este desăvârșită, ca de altfel și căile Lui sunt desăvârșite. Prin urmare putem vorbi fără să greșim că tot ce ține de Împărăția lui Dumnezeu este desăvârșit sau perfect. (Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit. Matei 5:48; Legea Domnului este desăvârșită. Psalmi 19:7; Căile lui Dumnezeu Sunt desăvârșite. Psalmi 18:30)

Dacă acolo unde este locuința lui Dumnezeu, toate lucrurile sunt perfecte, este de la sine înțeles că omul păcătos nu poate locui împreună cu Dumnezeu dacă nu ajunge la desăvârșirea cerută de Împărăția Sa veșnică. (Matei 5:48 Voi fiți, deci, desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.)

Fiți desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.

Domnul Isus a fost trimis ca ambasador al acestei Împărății, cu misiunea să aducă acest „Teritoriu Sfânt” în inimile noastre.

El a fost trimis de Tatăl ceresc să aducă omenirii pierdute, lucrurile cerești/legile care guvernează în Ea, cu scopul de a ne schimba viața conform standardului de sus, pentru a fi vrednici să locuim în veșnicie cu Tatăl. (Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1, 2)

A fost trimis să facă ucenici, pe care să-i învețe să trăiască după aceste legi care se regăsesc în Împărăția cerească, pentru ca prin păzirea lor toți să ajungem la înălțimea staturii plinătății Lui. (Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu și în alte cetăți. Luca 4:43)

Apoi aceștia au fost trimiși în toată lumea, ca la rândul lor să facă alți ucenici și să înscrie în școala lui Hristos pe toți cei care doresc să intre în această școală. (Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Matei 28:19 -20)

Această școală de ucenici are un singur scop, ca ucenicul să ajungă să fie asemenea Învățătorului. (Ucenicul nu este mai presus de învățătorul lui; dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui. Luca 6:40)

Lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu

Cuvântul Scripturii ne spune că omul care îl iubește pe Dumnezeu din toată inima, care se leapădă de sine și intră în legământ de ucenicie cu El, devine o făptură nouă și este strămutat în Împărăția slavei. (El ne-a izbăvit de sub puterea întinericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. Coloseni 1:13-14)

Pentru acel om toate lucrurile se fac noi, aceste lucruri fiind de sus, din Împărăția Lui. (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu. 2 Corinteni 5:17, 18)

Lucrurile de sus, pregătite de Dumnezeu pentru ca să umblăm în ele sunt total diferite de lucrurile din lume, sunt lucruri care nu ajung la mintea omului mort spiritual. (Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc. 1 Corinteni 2:9)

Lucrurile de sus deși sunt atât de simple, sunt opuse lucrurilor pe care omul le caută; pentru mulți dintre noi acestea fiind o nebulie. (Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebulie. 1 Corinteni 2:14)

Domnul Isus ne dă ca exemplu cetatea Ierusalimului, care nu a cunoscut lucrurile cerești aduse de El, lucruri care puteau să-i dea pacea. (Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi. Luca 19:42)

Prin această afirmație Domnul Isus ne atenționează la modul cel mai serios că mulți dintre noi vor fi în aceeași situație. Pentru cei mai mulți definiția credinței din Evrei 11:1 rămâne o taină. (Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd. Evrei 11:1)

Cei mai mulți se gândesc că trebuie să aibă o încredere neclintită în lucrurile materiale care pot exista în Împărăția lui Dumnezeu sau în promisiunile lui Dumnezeu.

Puțini sunt aceia care înțeleg că trebuie să avem o încredere neclintită în lucrurile cerești care privesc viața duhovnicească din Împărăția lui Dumnezeu. (Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești? Ioan 3:12)

Lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu le găsim în Scriptură sub denumirea de lucrurile lui Dumnezeu sau lucrurile Duhului. Aceste lucruri sunt o imagine fidelă a naturii Împărăției cât și a inimii lui Dumnezeu.

Lucrurile de sus se împart în două categorii. În prima categorie regăsim poruncile lui Hristos care sunt materia primă și în a doua categorie regăsim lucrurile care definesc roada Duhului și care reprezintă produsul final. Duhul Sfânt ne îndeamnă să păzim poruncile Domnului și dacă ne lăsăm călălăuziți de El, vom

ajunge să avem roada Duhului. Mulți au auzit despre roada Duhului, dar puțini au experimentat umblarea lucrurile de sus care sunt roada Duhului. Ele pot fi cunoscute real, numai dacă le experimentăm prin păzirea poruncilor lui Hristos care fac parte materia primă a lucrurilor de sus. (Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5; Și dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui. 2 Ioan 1:6)

Cuvântul Scripturii ne spune să umblăm după lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu/de sus, nu după cele de pe pământ/de jos, pentru că aceste lucruri ne schimbă caracterul și aduc pacea. (Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Coloseni 3:1, 2)

Însă ca să te gândești la lucrurile de sus și apoi să umbli după aceste lucruri, condiția principală este să le cunoști. Cu tristețe, observăm că pentru mulți, Împărăția lui Dumnezeu cât și lucrurile din Ea, rămân o taină și nu reușesc să le cunoască.

La o privire mai atentă putem observa că cei mai mulți din cei care își spun că sunt născuți din nou (o făptură nouă), se gândesc și umblă doar după lucrurile vechi de pe pământ.

Cititorule, ești și tu printre aceia? Dacă te afli în această situație, ești într-un mare pericol!

Apostolul Pavel îi plânge pe acești oameni, pentru că sfârșitul lor va fi pierzarea. (Căci v-am spus de multe ori, și vă mai spun și acum, plângând: Sunt mulți, care se poartă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos. Sfârșitul lor va fi pierzarea. Dumnezeu lor este pântecul și slava lor este în rușinea lor, și se gândesc la lucrurile de pe pământ. Filipeni 3:18)

Aceste lucruri de sus, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru noi ca să umblăm în ele sunt o nebulie pentru omul natural/firesc; Mulți nu umblă după ele pentru că nu înțeleg că acestea ne conduc la desăvârșirea caracterului.

Să nu ne înșelăm și să credem că doar cel ce nu cunoaște Cuvântul lui Dumnezeu este în categoria omului firesc. Omul firesc este orice om care respinge și nu umblă după lucrurile Duhului, chiar dacă s-a botezat și zice că este născut de sus. (Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci, pentru el, sunt o nebulie. 1 Corinteni 2:14; Matei 13:19)

Omul firesc nu va accepta să renunțe la un „lucru vechi” (un exemplu ar fi munca la negru, împotrivirea) cu care se descurcă în această viață, pentru un lucru nou din Împărăție, care îi va aduce multe “necazuri” (corectitudinea, care implică plata taxelor, neîmpotrivirea). Omul firesc nu va da **“tot ce are”** pe un lucru căruia nu-i înțelege rostul.

Însă trebuie să înțelegem cu toții, că pentru a fi găsit vrednic să locuiască împreună cu Dumnezeu, omul trebuie să ajungă să dobândească trăsăturile de caracter ale Domnului Isus, respectiv să ajungă la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Vom lua ca exemplu **îndelunga răbdare** care este o trăsătură de caracter a

Domnului Isus, și unul din lucrurile de mare importanță din Împărăția lui Dumnezeu. Să ne întrebăm: Cum putem să ajungem s-o avem imprimată în caracterul nostru?

Sfânta Scriptură ne spune că trebuie să urmăm școala răbdării, care își face desăvârșit lucrarea, școală prin care trebuie să treacă fiecare dintre noi, pentru că numai așa se ajunge la desăvârșirea caracterului nostru. (Să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi. Iacov 1:2-4)

Pentru a ajunge la această frumoasă trăsătură de caracter, unul din lucrurile pe care trebuie să le facem, este să nu ne împotrivim celor ce ne fac rău.

Neîmpotrivirea face parte din lucrurile de sus și trebuie să devină pentru noi, un nou mod de viață. Atunci când vin încercări, necazuri, trebuie s-o punem în practică, călcând pe urmele părinților noștri duhovnicești, care la rândul lor calcă pe urmele Domnului Isus. (1 Corinteni 4:15)

Dacă vom privi mai atent, vom observa că mulți dintre cei ce cred că-l cunosc pe Dumnezeu și cred că sunt “născuți de sus” folosesc în mod natural “împotrivirea” (de la vorbe, până la justiție). Acesta este unul din lucrurile de pe pământ, cu care mulți își rezolvă multele probleme din această lume, și nu văd rostul de ce ar trebui să renunțe la ea.

Pentru a-L cunoaște în mod real pe Dumnezeu, va trebui să renunțăm la atitudinea de „împotrivire” care este de jos și s-o înlocuim cu neîmpotrivirea. (Orișicui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două. Matei 5:40-41)

Pentru cei ce încă nu au practicat „neîmpotrivirea”, care este o învățătură cerească adusă de Domnul Isus, le putem spune din proprie experiență că numai așa vor ajunge în situația binecuvântată de a experimenta îndelunga răbdare, aceasta fiind din trăsăturile de caracter care-L definesc pe Domnul Isus.

Omul natural fuge de suferință, de umilință... dar acesta este drumul cunoașterii lui Dumnezeu și al desăvârșirii caracterului. Să ne punem în situația de a fi angajatul unui patron care ne jignește, ne taie din salariu, ne silește să muncim mai mult, peste program. Ce am face?

Am privi cu mare bucurie această ocazie de a cultiva în noi îndelunga răbdare? Sau am fi nemulțumiți și ne-am împotrivi ori de câte ori am avea ocazia, spunând la toți prin ce situații grele trecem. (Să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Iacov 1:2)

Dacă te va jigni cineva și vine mânia peste tine, ce vei face? Iei apă în gură ca să nu poți vorbi, cum ne învață azi unii? Sau nu te vei împotrivi, cultivând răbdarea, așa cum ne învață Domnul. Aceasta este soluția pentru a ajunge să cunoaștem îndelunga răbdare a Domnului Isus. (Dacă suferiți cu răbdare, când ați făcut

ce este bine, lucrul acesta este plăcut Lui. 1 Petru 2:20)

Dacă nu vom înțelege și nu vom avea o puternică încredințare că **neîmpotrivirea este unul din lucrurile Duhului** care la inima omului nu s-a suit, cu siguranță nu vom vinde tot ce avem, nu vom renunța la mânia care este unul din lucrurile vechi, de jos, care ne asigură normalitatea vieții.

Numai dacă vom iubi din toată inima îndelunga răbdare, care face parte din lucrurile nădăjduite, de sus și dacă o vom căuta ca pe o comoară, numai dacă trăim după îndemnurile și călăuzirea Duhului, numai atunci o vom cunoaște, numai așa vom ajunge să cunoaștem inima lui Dumnezeu și să ne asemănăm cu El. (Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu. Ioan 17:3; Să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24)

Dacă nu vom iubi și nu vom păzi porunca de sus, care ne spune să nu ne împotrivim celor ce ne fac rău, nu vom ajunge să experimentăm îndelunga răbdare, și cu atât mai puțin pacea și odihna sufletului. (Umblarea după lucrurile firii pământești, este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:6)

*Umblarea după
lucrurile Duhului (de sus)
este viață și pace!*

Fără îndelungă răbdare nu vei putea să binecuvântezi pe cel ce te blestemă, nu poți să fii împăciuitor și nici să-i dai să mănânce vrășmașului tău. De asemenea nu-l vom cunoaște pe Dumnezeu care este îndelung răbdător, plin de îndurare, încet la mânie, plin de bunătate. (Domnul este îndelung răbdător.” Psalmi 145:8; Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate. Exod 34:6)

Dacă până acum nu am iubit lucrurile cerești care se regăsesc în Împărăția lui Dumnezeu, respectiv învățătura Domnului Isus care ne spune să nu ne împotrivim, să nu ne judecăm... dacă nu ne găsim desfătarea în poruncile Lui, atunci nu suntem atrași de lucrurile de sus și nu facem parte din Împărăția Lui. (Dacă n-ar fi fost Legea Ta desfătarea mea, aș fi pierit în ticăloșia mea. Psalmi 119:92)

Dacă încă nu am căutat și nu am umblat după aceste lucruri de sus, atunci putem să fim siguri că Duhul Sfânt nu locuiește în noi, pentru că nu umblăm după lucrurile Duhului, și nu trăim după îndemnurile Lui. (Romani 8:6)

Nu se poate vorbi de un început nou, de nașterea din nou, dacă nu am lepădat lucrurile vechi și nu iubim lucrurile noi din Împărăție. (Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu. 2 Corinteni 5:17,18)

Cercetare personală:

- Umbli după neîmpotrivire sau împotrivirea este modul tău de viață? Cauți îndelunga răbdare ca pe o comoară? Vrei să ai în caracterul tău îndelunga răbdare?

Neprihănirea din Împărăția lui Dumnezeu

Încă unul din lucrurile de sus, după care trebuie să umblăm, și care definește Împărăția lui Dumnezeu este neprihănirea sau mai bine zis lipsa păcatului. (Sfințenia este podoaba Casei Tale, Doamne, pentru tot timpul. Psalmi 93)

Definiția din dicționar pentru neprihănire = fără păcat, pur, imaculat, nepătat, curat.

Împărăția lui Dumnezeu este descrisă de Cuvântul Scripturii ca fiind o Împărăție a neprihănirii. (Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea. 2 Petru 3:13)

Fiul lui Dumnezeu a spus să căutăm nu numai Împărăția lui Dumnezeu, ci și „neprihănirea Lui”, ceea ce înseamnă că Împărăția lui Dumnezeu este mult mai mult decât un loc cu străzi de aur. (Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui. Matei 6:33)

Găsim scris în Scriptură că Împărăția lui Dumnezeu nu constă în plăceri ale firii pământești, în mâncare și băutură, în lucrurile pe care omul firesc le caută. În această Împărăție regăsim **neprihănirea** în care trăiește Dumnezeu și **pacea Lui**, găsim lucrurile de sus care definesc această Împărăție. (Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci **neprihănire, pace și bucurie** în Duhul Sfânt. Romani 14:17)

Cuvântul Scripturii ne spune că toți cei ce se află în Împărăția lui Dumnezeu, iubesc neprihănirea și urăsc nelegiuirea. Doar cei care sunt flămânzi și însetați după valorile neprihănirii din Împărăția cerească pot locui în această Împărăție. (Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire! Matei 5:6)

Cuvântul Scripturii ne atenționează că cine nu dorește și nu trăiește în neprihănire, nu este primit în această Împărăție a neprihănirii. (Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este de la Dumnezeu. Ioan 3:10)

La o privire mai atentă, putem observa că sunt mulți care cred că sunt născuți din nou, care vorbesc în limbi, prorocesc, care fac minuni, fără să trăiască **viața în neprihănire**. Însă la sfârșitul vieții vor avea o mare surpriză. (**Mulți** Îmi vor zice în ziua aceea: Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am făcut noi multe minuni în Numele Tău? Atunci le voi spune curat: **Niciodată** nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege. Matei 7:22-23)

Pentru a nu ne înșela avem la îndemână un criteriu simplu după care fiecare se poate verifica ușor dacă face parte din această Împărăție. Cuvântul Scripturii, care nu minte, spune că numai cine trăiește în neprihănire este născut din nou din Dumnezeu. (Dacă știți că El este neprihănit, să știți și că oricine trăiește în neprihănire este născut din El. 1 Ioan 2:29; Copilașilor, nimeni să nu vă înșele! Cine trăiește în neprihănire, este neprihănit, cum El însuși este neprihănit. 1 Ioan 3:7)

Sfânta Scriptură menționează categoric că dacă neprihănirea noastră nu întrece neprihănirea cărturarilor și a fariseilor, care trăiau după standardul Legii

lui Moise, cu niciun chip nu vom putea intra în această Împărăție. (Căci vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a fariseilor, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția cerurilor. Matei 5:20)

Neprihănirea Împărăției de sus este mult superioară neprihănirii în care trăiau cei care păzeau legea lui Moise, în care regăsim poruncile: „Să nu furi, să nu faci mărturisire mincinoasă, să nu poftești nimic din ce este al aproapelui tău...”

Pentru a descrie neprihănirea fariseilor, putem privi la apostolul Pavel înainte de convertirea lui. El era fariseu, și a trăit o viață foarte strictă după legea lui Moise încât a putut să afirme cu privire la neprihănirea pe care o da legea, că era neprihănit. (Eu, care Sunt tăiat împrejur a opta zi, din neamul lui Israel, din seminția lui Beniamin, Evreu din Evrei; în ce privește Legea, Fariseu; cu privire la neprihănirea pe care o dă Legea, fără prihană. Filipeni 3:5)

Sfânta Scriptură ne spune că în Împărăția lui Dumnezeu se intră în timpul vieții de acum, nu după ce vom pleca în veșnicie, cum cred cei mai mulți. (El ne-a izbăvit de sub puterea întunericului, și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. Coloseni 1:13, 14)

Suntem chemați să trăim în neprihănirea Împărăției, acum, nu după ce vom pleca de pe pământ. Numai cei ce sunt flămânzi și însetați după neprihănire vor putea să o vadă și să intre în această Împărăție. (Dumnezeu nu este părtinitor, ci în orice neam, cine se teme de El, și lucrează neprihănire este primit de El. Fapte 10:34-35)

Planul lui Dumnezeu nu se limitează doar la o mântuire ieftină, care stă doar în pocăință (**dezbrăcarea de omul cel vechi**) și în iertarea de păcate, ci prevede **refacerea chipului lui Dumnezeu** în noi (**îmbrăcarea cu omul cel nou**) și aducerea noastră la înălțimea staturii plinătății neprihănirii lui Hristos. (Efeseni 4:13)

Îmbrăcarea cu omul nou este hotarul între Împărăția Întunericului și Împărăția lui Dumnezeu. (Să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul. Efeseni 4:24)

Vom enumera câteva din aceste lucruri de sus care se regăsesc în Împărăție:

Cinstea/corectitudinea

Cine iubește neprihănirea și urăște nelegiuirea, primește dreptul să intre în această Împărăție. Cel care primește dreptul să intre în Împărăția neprihănirii nu trăiește în păcat, nu se bucură de nelegiuire, nu înșală, nu folosește darurile/mita, nu umblă cu viclășug, nu defăimează. (Oricine rămâne în El, nu păcătuiește; oricine păcătuiește... nu L-a cunoscut. Cine păcătuiește este de la diavolul. Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este de la Dumnezeu; 1 Ioan 3:6, 8, 10)

Cei ce se află în Împărăția neprihănirii nu poftesc nimic din ce este al aproapelui lor. Ei nu folosesc și nu își însușesc lucrurile celorlalți. Nu se bucură de lucruri care nu le aparțin.

Luăm un exemplu din viață: Nu își însușesc lucrurile de la locul de muncă

care nu le aparțin. Nu folosesc mașina, telefonul sau alte lucruri care sunt ale firmei pentru scop personal. Nu au pe calculator softuri furate/pirate. (Să nu poftești nici un... lucru care este al aproapelui tău. Deuteronom. 5:21)

Nu lucrează la negru, nu fură taxele de la Stat, nu poftesc nimic din ce nu este a lor. (Dați Cezarului ce este al Cezarului. Matei 22:21; Tot pentru aceasta să plățiți și taxele. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu. Romani 13:6)

Când au de dat examene, nu se folosesc de copiat/nu fură ce nu au învățat. Dacă au în posesia lor lucruri pe care și le-au însușit pe căi necinstite în vremea când trăiau în întuneric, vor renunța să le mai folosească, înapoindu-le și despăgubind acolo unde este posibil. (Să-și mărturisească păcatul, și să dea înapoi în întregime prețul lucrului câștigat prin mijloace necinstite, adăugând a cincea parte; să-l dea aceluia față de care s-a făcut vinovat. Numeri 5:7)

Se feresc de orice lăcomie de bani. Ei sunt cetățeni din casa lui Dumnezeu, de care se îngrijește Tatăl ceresc prin biserica care este trupul lui Hristos, și nu cer ajutoare sociale de la străini, cum ar fi de la Stat (de la filistenii) pentru căldură, curent... Urmează exemplul lui Avraam, care nu a acceptat să primească peștera Macpela gratuit de la hetiti. (Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Matei 6:33)

Tatăl (care se află în Împărăția lui Dumnezeu) nu se folosește de minciună, de viclenie/înșelăciune și nu se bucură de nelegiuire luând banii Statului pentru concediu de îngrijire nou născut până la doi ani, când în realitate mama este cea care se îngrijește de copil.

De asemenea nu colaborează cu angajatorul pentru a obține șomaj în mod intenționat, pentru a se bucura de bani nemuncați. (De aceea, omorâți mădulele voastre care sunt pe pământ: pofta rea și lăcomia, care este o închinare la idoli. Coloseni 3:5)

Verificare: Ai lucruri de la serviciu, sau din altă parte pe care ți le-ai însușit și de care te folosești? Ai pe calculator programe fără licență? Muncești la negru, furi taxele care le datorezi la Stat? Când vrei să obții bani de la Stat, (subvenții, șomaj, ajutor social, concediu îngrijire copil...) la completarea formularelor, te folosești de minciună? Dacă faci astfel de lucruri nu te înșela, crezând că ești în Împărăția lui Dumnezeu.

Cetățenii acestei Împărății „**urâsc nelegiuirea**”, urâsc orice cale a minciunii, orice prilej de păcătuire. Ei urâsc practica darurilor/mitei. (Cel ce urâște mita va trăi. Proverbe 15:27) Scriptura ne spune că cei ce practică mita au inima stricată. (Mita strică inima. Eclesiastul 7:7)

Mita conform dicționarului: sumă de bani, sau obiecte primite, oferite sau promise unei persoane cu scopul de a o determina să-și încalce sarcinile de serviciu, sau să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu mai conștiincios. (Luau mită... și călcau dreptatea. 1 Samuel 8:3)

Poate puțini dintre noi sunt într-o anumită poziție care le dă ocazia de a primi daruri/mită, dar cei mai mulți sunt în situația de a da. Mulți, pentru a-și

rezolva problemele, sunt puși în situația de a folosi darurile/mita.

Poate până acum nu s-a privit la darea de mită(daruri) ca fiind păcat, dar trebuie să înțelegem că, atunci când noi inițiem recompensarea unui serviciu deja plătit, fie public, fie privat, dăm celui alt prilej de păcătuire, de cădere în păcat.

Prin gestul nostru, noi suntem cei care îl provocăm pe celălalt să calce Cuvântul lui Dumnezeu/noi suntem cei care îi stricăm inima.

Învățătura Împărăției ne avertizează la modul cel mai serios, ne arată cât este de grav să ispitești sufletele și să le strici inima. (Este cu neputință să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de acela prin care vin! Ar fi mai de folos pentru el să i se lege o piatră de moară de gât. Luca 17:1, 2)

Pentru a ne strica inima, Satan ne aduce în viață multe prilejuri de felul acesta. (un exemplu fiind la spital, la doctor) Când suntem pe patul de spital și suntem în nevoie, dacă o vom determina pe asistentă (sau soră) să fie mai amabilă punându-i ceva în buzunar, atunci noi suntem cei care o ispitim, aducându-i prilejul de păcătuire. Și se poate întâmpla ca acea asistentă sau soră să fie și credincioasă.

Prin darul nostru îi cerem să se ocupe mai mult de noi și va ajunge astfel să neglijeze pe cel care nu are să-i dea. Prin primirea acestor daruri ea își va strica inima și va nedreptăți pe cel ce nu are. Va călca Cuvântul lui Dumnezeu care îi interzice să primească daruri. (Să nu primești daruri; căci darurile orbesc pe cei ce au ochii deschiși și sucesc hotărârile celor dreپți. Exod 23:8)

Dumnezeu îi poruncește să nu primească daruri și noi o ispitim să calce Cuvântul lui Dumnezeu. Să ne întrebăm: Dacă facem acest lucru, nu suntem noi în slujba lui Satan?

Pentru a înțelege gravitatea acestui păcat, e bine să observăm că și legile lumii seculare condamnă mai tare pe cel ce ispitește pe celălalt să ia mită, decât pe cel ce ia.

Cetățenii Împărăției trebuie să fie tot timpul în alertă pentru a nu fi printre cei ce aduc prilejul de păcătuire, pentru a nu face lucrarea celui rău. (Judecați să nu faceți nimic, care să fie pentru fratele vostru ...un prilej de păcătuire. Romani 14:13)

Suntem conștienți că cei ce vor hotărî să trăiască în neprihănirea Lui Hristos, vor pierde avantajele pe care le aduc darurile/mita. Însă vor fi recompensați cu pacea și odihna de sus, pace care le certifică apartenența la Împărăție. (Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie. Isaia 32:17)

Inima curată

Cei ce aparțin Împărăției de sus nu își întinează inima cu lucruri murdare. Nu merg la sfatul celor răi, nu pun nimic rău înaintea ochilor lor, își acoperă ochii ca să nu vadă răul și își astupă urechile ca să nu audă cuvinte nepotrivite. (Isaia 33:15)

Ei nu iubesc acele lucruri care hrănesc și trezesc poftele firii pământești și nu le folosesc; unele din ele fiind publicațiile lumii (reviste, cărți, ziare), radioul lumii și televizorul/internetul lumii. (Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El. 1 Ioan 2:15; Ferice de omul

care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși. Psalmi 1:1)

Cei ce se află în Împărăție/în trupul lui Hristos, veghează să nu fie niciunul printre ei care să-și strice inima cu lucrurile lumii și astfel să contamineze pe ceilalți. (Luați seama bine ca nimeni să nu se abată... Vegheați să nu fie între voi nimeni ...lumesc. Evrei 12:15, 16)

Veghează unii asupra altora, ca fiecare dintre ei să aibă ochiul și inima curată. Veghează ca folosirea internetului să se facă doar acolo unde este nevoie (la muncă, plăți la bancă...), într-un mod controlat și filtrat, pentru a nu da posibilitate lui Satan să ispitească și să hrănească firea pământească/să trezească poftele. (Abate-mi ochii de la vederea lucrurilor deșarte. Psalmi 119:37; Nu purtați grijă de firea pământească, ca să-i treziți poftele. Romani 13:14)

Cei ce se află în Împărăția lui Dumnezeu sunt chemați la a purta îmbrăcăminte cuviincioasă, nu vor purta îmbrăcăminte sumară, pentru a nu aduce prilej de păcătuire pentru semenii noștri. (...îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială. 1 Timotei 2:9)

Prin urmare, nu merg în locuri precum ar fi plajele de la mare, sau alte locuri publice unde oamenii sunt îmbrăcați indecent, pentru a nu-și întina ochii privind la cei dezbrăcați și nici pentru a da altora prilej să le poftască trupurile și păcătuiască.

Sunt foarte atenți la pofta ochilor, pentru că ea afectează tot trupul. (Ochiul este lumina trupului tău. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină; dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău este plin de întuneric. Luca 11:34; Făcusem un legământ cu ochii mei, și nu mi-aș fi oprit privirile asupra... Iov 31:1)

Ei își țin inima curată pentru că numai așa îl vor vedea pe Dumnezeu. (Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu! Matei 5:8) Pentru aceasta au scos dinaintea ochilor lor tot ceea ce-i face să cadă în păcat. (Nu voi pune nimic rău înaintea ochilor mei; urăsc purtarea păcătoșilor. Psalmi 101:3; Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l de la tine. Matei 18:9)

Se feresc/fug de poftele firii pământești care fac rău sufletului. (Prea iubitorilor, vă sfătuiesc ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești care se războiesc cu sufletul. 1 Petru 2:11; Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. 1 Ioan 2:16)

Ca o concluzie: Dacă suntem lacomi de bani și poftim bunurile ”Egiptenilor”, dacă nu vrem să ne plătim taxele, dacă lucrăm la negru, dacă dăm mită la spital și în alte locuri, dacă televizorul/internetul lumii (facebook, youtube...) este hrana noastră... dacă până acum nu am iubit lucrurile de sus, respectiv poruncile Domnului Isus care ne cer să trăim în neprihănirea Împărăției... dacă nu ne desfătăm în ele, atunci să fim siguri că nu facem parte din Împărăția neprihănirii.

Cercetare personală:

– Cauți Împărăția neprihănirii ca pe o comoară de mare preț? Ești flămând și însetat după neprihănire, urmărești să fii imaculat, fără păcat?

– Trăiești după legile neprihănirii care guvernează Împărăția lui Dumnezeu?

Pacea din Împărăția lui Dumnezeu

Încă unul din lucrurile de preț care se află în Împărăția lui Dumnezeu este pacea și odihna care domnește în Ea. Definiția dicționarului: Lipsă de tulburări, de conflicte, de vrajbă; armonie, împăciuire, înțelegere. A strica pacea = a ajunge la conflict cu cineva.

Împărăția pașnică a lui Hristos a fost adesea greșit înțeleasă, chiar de cei care spun că sunt credincioși. Foarte puțini sunt cei ce înțeleg, care acceptă și trăiesc după acest standard ceresc.

Mulți nu văd că Domnul păcii a venit să aducă pe pământ pacea care guvernează în Împărăția cerească, pace care se află pe calea lui Dumnezeu care este desăvârșită. (Să lumineze pe cei ce zac în întunericul și în umbra morții, și să ne îndrepte picioarele pe calea păcii! Luca 1:79)

Mulți nu observă că Evanghelia Împărăției este de fapt Evanghelia păcii. (El a trimis Cuvântul Său fiilor lui Israel, și le-a vestit Evanghelia păcii, prin Isus Hristos. Fapte 10:36; Însuși Domnul păcii să vă dea totdeauna pacea în orice fel. 2 Tesaloniceni 3:16)

Când Domnul Isus spune: ”Să se facă voia lui Dumnezeu, precum în cer așa și pe pământ”; ne spune că pacea care este în cer va trebui să fie și pe pământ între cei ce aparțin Lui. (Slavă lui Dumnezeu... și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui. Luca 2:14; Pace în cer, și slavă în locurile prea înalte! Luca 19:38)

Este extrem de important să înțelegem că legea păcii care guvernează în Împărăția cerească, guvernează și pe pământ între oamenii aparținători Împărăției. (Din săbiile lor își vor făuri fiare de plug și din sulitele lor cosoare: nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia și nu vor mai învăța războiul” Isaia 2:4)

Toți cetățenii născuți din Dumnezeu trebuie să o păzească și prin urmare trebuie să nu mai învețe războiul/împotrivirea, să trăiască într-o pace desăvârșită unii cu alții, să fie blânzi, ușor de înduplecat, să se binecuvânteze unii pe alții, să nu se vorbească de rău, să nu se mânie, să nu se certe, să nu se dușmănească, să nu se judece, să nu se împotrivescă semenilor lor, să nu facă rău la nimeni.

Toți care au optat să își țină picioarele pe calea păcii nu inițiază și nu intră în conflicte. Ei nu se împotrivesc pentru a-și face dreptate. (Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt. Orișcui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Matei 5:39)

Când interacționează cu cetățeni ai împărăției întunericului pot să apară situații conflictuale. Pentru rezolvarea problemelor apărute și pentru a păstra pacea atât cât atârnă de ei, vor aplica legea Împărăției de sus, care va avea întâietate în fața legii Țării de jos. (Dacă este de putință, atât cât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii. Romani 12:18; Să se depărteze de rău și să facă binele, să caute pacea, și s-o urmărească. 1 Petru 3:11)

Când sunt nedreptățiți, pentru a-și păstra pacea de sus au o singură

posibilitate: să se adreseze Stăpânului lor și apoi să se supună bucurioși deciziei Lui. Nu au la dispoziție poliția, instanțele judecătorești... așa cum au cetățenii celeilalte împărății. (Când era batjocorit, nu răspundea cu batjocuri; și, când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător. 1 Petru 2:23)

Această lege a păcii va aduce necazuri și suferință pentru cei ce intră în Împărăția lui Dumnezeu. La inițierea unui conflict din partea celor din lume, atitudinea de neîmpotrivire de care vor da dovadă le va aduce pierderi și umilire. De multe ori se va întâmpla să fie umiliți și batjocoriți chiar și de cei din casa lor.

Pentru a nu-și strica pacea și odihna inimii la care au fost chemați, vor urma exemplul Domnului lor. (Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit... și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui. 1 Petru 2:21; Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul. Evrei 12:14)

Această pace le păzește inimile și gândurile în Hristos. Nu vor face nimic care să le tulbure inima, care să le strice odihna inimii. (Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos. Filipeni 4:7)

Singurele lucruri pe care le au la îndemână când sunt prigoniți sunt îndelunga răbdare și fuga. (Când vă vor prigoni într-o cetate, să fugiți în alta. Matei 10:23)

Pacea și odihna este un rezultat al atitudinii inimii, al trăirii în neprihănire, al renunțării la împotrivire, la mânie și la judecată și aceasta se obține prin păzirea învățăturilor lui Hristos. (Umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:5; Dacă ai fi cunoscut și tu... lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi. Luca 19:42)

Pentru a ajunge la odihna și liniștea din Împărăția lui Dumnezeu trebuie să punem în aplicare învățătura adusă din cer de Domnul Isus. (Nu judecați ca să nu fiți judecați, nu osândiți ca să nu fiți osândiți, dacă îți cere să mergi un km, mergi doi, celui ce-ți cere dă-i, nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine, dacă vrea să se judece cu tine să-ți ia haina, dă-i și cămașa, dacă te lovește peste obraz, întoarce-l și pe celălalt. Matei 5:39-42; Celui ce-ți ia cu sila... Luca 6:30)

Chiar dacă suntem nevinovați, împotrivirea produce conflict/nu pace și poate da prilej celui alt să se tulbure, să se mânie sau altfel spus, să păcătuiască. (Ci mai bine judecați să nu faceți nimic, care să fie pentru fratele vostru ...un prilej de păcăuire. Romani 14:13; Este cu neputință să nu vină prilejuri de păcăuire; dar vai de acela prin care vin! Luca 17:1)

Practic, cel ce aduce prilejul de păcăuire, face lucrarea lui Satan, acest lucru fiind foarte grav în ochii lui Dumnezeu. Ar fi mai de folos pentru el să i se lege o piatră de moară de gât, și să fie aruncat în mare, decât să facă pe unul... să păcătuiască. (Luca 17:2)

Trebuie să fim atenți la orice situație conflictuală și să fim împăciuitori. Dacă noi suntem în pace trebuie să facem tot ce ține de noi ca și celălalt să fie în pace. (Dacă este cu putință, atât cât atârnă de voi, trăiți în pace cu toți oamenii. Romani 12:18)

Cei care aparțin Împărăției de sus urmăresc/caută pacea care vine din umblarea după lucrurile de sus. (Umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. Romani 8:5; Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi... fii ai lui Dumnezeu! Matei 5:9)

Domnul Isus, ca reprezentant al Împărăției lui Dumnezeu, a fost primul care a păzit această învățătură a neîmpotrivirii/a păstrării păcii la modul absolut și ne-a învățat și pe noi să trăim la fel ca El. (Dacă voiește cineva să vină după Mine... să Mă urmeze. Luca 9:23; Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus. 1 Ioan 2:6)

Putem observa atitudinea Domnului când i s-a cerut darea pentru Templu. Cu toate că nu era obligat să plătească darea, a făcut tot ce a ținut de El ca să evite conflictul/tulburarea pentru a nu da prilej de păcătuire pentru ceilalți. (Ce crezi, Simone? Împărații pământului de la cine iau dări sau biruri? De la fiii lor sau de la străini? Petru I-a răspuns: „De la străini.” Și Isus i-a zis: Așadar, fiii sunt scutiți. Dar, ca să nu-i facem să păcătuiască, du-te la mare... Matei 17:24-27)

Când a fost prins pentru a fi dat la moarte, El nu s-a împotrivit, nu a dezvoltat conflictul/tulburarea, lăsându-se dus ca un miel la măcelărie. (Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura. Isaia 53:7)

Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.

Domnul a avut o inimă plină de pace, în odihnă, care nu s-a tulburat la apariția aceluia conflict. Lipsa atitudinii de împotrivire ne arată cum trebuie să fie cetățenii Împărăției lui Hristos. (Prietene, ce ai venit să faci, fă! Atunci oamenii aceia s-au apropiat, au pus mâinile pe Isus, și L-au prins. Matei 26:50)

La polul opus vedem tulburarea și mânia prezente în ucenicul său, Petru. El s-a împotrivit, a participat activ la conflictul apărut. Tulburarea care s-a manifestat în Petru sunt specifice naturii Împărăției întinericului. (Eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți. Efeseni 2:3; „Cei răi n-au pace” zice Dumnezeuul meu. Isaia 57:20)

Ca cetățeni ai Împărăției, instinctul natural de împotrivire trebuie răstignit pentru a lăsa să vină pacea și odihna în sufletul nostru. (Veniți și învățați de la Mine și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Matei 11:29)

Cercetare personală:

- Urmărești pacea cu toți oamenii, ca pe o comoară de mare preț?
- Dacă apare un conflict, poți spune ca Domnul Isus: „Prietene, ce ai venit să faci, fă!”
- Rămâi în pace ca Domnul Isus? Sau te tulburi ca Petru? (Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus. Filipeni 4:7)

Dragostea din Împărăția lui Dumnezeu

Una din valorile fundamentale/din lucrurile de sus care definesc Împărăția lui Dumnezeu este dragostea. (Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:8; Încolo, fraților, desăvârșiți-vă, trăiți în pace, și Dumnezeul dragostei și al păcii va fi cu voi. 2 Corinteni 13:11)

Mulți dintre noi nu înțeleg că fără „dragostea de sus” nu vom ajunge la ținta propusă de a locui împreună cu Dumnezeu.

Scriptura ne spune că nu vom intra în Împărăția dragostei dacă nu-L iubim din toată pe Dumnezeu, care este dragoste, și fără să ne dorim această trăsătură de caracter. (Cine nu iubește, n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste. 1 Ioan 4:8)

Dragostea este liantul care leagă între ei pe toți cetățenii Împărăției lui Dumnezeu. (Mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii. Coloseni 3:14)

Pentru a ajunge la acest standard, va trebui să ne însușim legea dragostei care guvernează în teritoriul Împărăției. (Dragostea nu caută folosul său... 1 Corinteni 13:5)

Dragostea este altruistă, nu caută folosul său, ci al celorlalți. Dragostea de sus nu vine la întâmplare în inima noastră, ci este roada Duhului Sfânt dacă păzim învățăturile lui Hristos. (Dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui. Aceasta este porunca în care trebuie să umblați, după cum ați auzit de la început. 2 Ioan 1:6)

Cine va urma școala de ucenici ai lui Hristos, va avea în final ca rezultat dragostea de sus. (Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5)

Între dragostea care vine de sus și dragostea firească este o distanța ca de la cer la pământ. Dragostea de sus este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate, nu pizmuiește, nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de neleguire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădărduește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată. (1 Corinteni 13:4-8)

Pentru a putea învăța și experimenta această dragoste desăvârșită, Dumnezeu ne pune în familia Lui, în Biserica; sau altfel spus ne pune în Trupul lui Hristos. (Acum, deci, Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare așa cum a voit El. 1 Corinteni 12:18)

Biserica este școala Domnului, care se îngrijește cu drag de noi. (Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica. Efeseni 5:29)

Trupul lui Hristos care este Biserica, face parte din planul lui Dumnezeu pentru desăvârșirea sfinților. Este locul unde se învață și se practică dragostea de sus, unde pruncii, copiii și tinerii învață de la cei mai mari să se îmbrace cu îndelungă răbdare, cu bunătate... să umble în sfințenie, învață să ierte, să iubească

sau cu alte cuvinte, învață să umble după lucrurile de sus/după lucrurile Duhului. (...pentru desăvârșirea sfinților... pentru zidirea trupului lui Hristos. Efeseni 4:12)

Aici învățăm să trăim în neprihănire, în pace, să căutăm folosul celorlalți, și să nu mai trăim pentru noi înșine. (Și fiecăruia i se dă arătarea Duhului spre folosul altora. 1 Corinteni 12:7; Nici unul nu trăiește pentru sine. Romani 14:7; Nimeni să nu-și caute folosul lui, ci fiecare să caute folosul altuia. 1 Corinteni 10:24)

Învățăm să fim strâns legați unii de alții și să ne purtăm sarcinile. (Tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei. Efeseni 4:16; Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Hristos. Galateni 6:2)

În Biserică suntem învățați să iubim și pe cei din afara ei, chiar și pe cei care ne vor face rău. Când intrăm în contact cu cei din exteriorul Împărăției dragostei, trebuie să urmăm exemplul Domnului; să îi iubim pe vrăjmașii noștri, să binecuvântăm pe cei ce ne blestemă, să facem bine celor ce ne urăsc, pentru că suntem fii ai Tatălui nostru care este în ceruri. (Matei 5:44)

Ca să obținem această dragoste, care la mintea omului firesc nu s-a urcat, se poate doar prin urmarea școlii în care sunt predate învățăturile lui Hristos. Altfel, oricât ne-am chinui noi să obținem dragostea, aceasta nu se va întâmpla.

La El este rețeta dragostei și cine o respectă va ajunge s-o obțină. (Și dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui. Aceasta este porunca în care trebuie să umblați, după cum ați auzit de la început. 2 Ioan 1:6; Ținta poruncii este dragostea. 1 Timotei 1:5)

Vom ajunge să avem dragoste față de semenii noștri dacă învățăm să păzim Cuvântul lui Hristos. (Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui. 1 Ioan 5:2, 3; Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Matei 28:20)

Dragostea va fi turnată în inimile noastre în măsura în care la îndemnul Duhului Sfânt acceptăm și păzim învățăturile Domnului Isus. (Dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat. Romani 5:5)

Pentru a înțelege mai bine acest lucru, vom evidenția o situație cu care fiecare dintre noi ne putem confrunta la un moment dat. Să presupunem că la succesiunea unei moșteniri, care poate fi un teren, o casă... un frate ne pretinde să-i dăm și din partea care ne revine.

Dacă aparținem lumii, pentru a-l refuza, avem la îndemână soluțiile pe care le dă lumea. Acestea pot fi împotrivirea prin vorbe, prin mânie, sau prin justiție...

Dar, dacă suntem cetățeni ai Împărăției, va trebui să avem o altă poziție, va trebui să acționăm față de el după soluțiile pe care le dă legea Împărăției. Cerințele pentru cei ce fac parte din Împărăție sunt: să trăim în pace cu toți oamenii, să avem îndelungă răbdare, să fim plini de bunătațe. (Urmăriți pacea cu toți... Evrei 12:14)

Primul lucru pe care trebuie să-l facem este, ca atât cât ține de noi, să nu-i dăm celuilalt prilej să păcătuiască, să facem tot ce putem pentru a nu-l provoca la

mânie/tulburare. Pentru aceasta avem la îndemână poruncile care duc la pace. (Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi... fii ai lui Dumnezeu! Matei 5:9; Dacă este cu putință, atât cât atârnă de voi, *trăiți în pace cu toți oamenii*. Romani 12:18)

Pentru a rămâne în pacea lui Hristos, va trebui să nu ne împotrivim celui ce vrea să ne ia cu sila ceea ce ne aparține. (Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Matei 5:39; Dacă îți ia cineva haina cu sila, nu-l opri... Luca 6:29)

Apoi, va trebui să mai facem încă un lucru care pentru omul din lume este o nebunie. Pentru a-i turna cărbuni aprinși pe cap, va trebui să fim dispuși să îi dăm și „cămașa”, nu doar lucrul ce vrea să ni-l ia. (Orișicui vrea să se judece cu tine, și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Matei 5:40)

Această învățătură, care ne face să-i lăsăm în plus, nu ține de logica umană, ci vine de sus. (Dacă îi este foame vrăjmașului tău, dă-i să mănânce. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine. Romani 12:20, 21)

Dacă va vrea să ne ia o parte din terenul care ni se cuvine, noi să-i arătăm că suntem dispuși să-i dăm mai mult decât vrea el să ne ia. (Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două. Matei 5:41)

Această atitudine de a fi gata să dăm mai mult atunci când ni se ia cu sila, nu este de natură umană, ea nu vine de la sine, ci numai prin păzirea legilor Împărăției de sus. Păzirea poruncilor lui Hristos ne vor duce la dragostea desăvârșită care alungă frica și care ne dă deplină încredere în ziua judecării. (Dragostea stă în viețuirea după poruncile Lui. 2 Ioan 1:6; Dragostea este desăvârșită în noi, ca să avem deplină încredere în ziua judecării. 1 Ioan 4:18)

Bucuria din Împărăția lui Dumnezeu

Când suntem admiși la școala pe care visam să o urmăm sau când suntem angajați într-un post pe care ni-l doream mult, nu se poate să nu ne bucurăm.

Însă nu se poate compara cu bucuria când știi că ai fost admis în Împărăția cerurilor, când știi că numele îți este scris în ceruri pentru a locui în eternitate împreună cu cei neprihăniți. (Să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse; ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri. Luca 10:20)

Este o mare bucurie să știi că ești admis în școala lui Hristos, că ești ales de Domnul ca să lucreze cu tine pentru a te desăvârși/pentru a te face asemenea Lui. (Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi... Iacov 1:2-4)

Pentru mulți este de nesuportat să fii prigonit/batjocorit, dar pentru cei ce au ales valorile Împărăției este o bucurie să știe că sunt învredniciți să fie prelucrați în școala suferinței. (Ei au plecat dinaintea Soborului, și s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți, pentru Numele Lui. Fapte 5:41)

Tot așa, pentru cei mai mulți este o mare nenorocire să li se ia lucrurile care le-au agonisit, acest lucru ducând pe mulți în pragul depresiei, însă pentru cei care au optat pentru Împărăția lui Dumnezeu este un motiv de bucurie atunci când Domnul îi învrednicește să sufere pierderea bunurilor necesare vieții. (... și ați primit cu bucurie răpirea averilor voastre. Evrei 10:34)

Față de bucuria pe care o dă lumea și care poate veni în urma unui câștig (în urma unei promovări), cei ce sunt în Împărăție se bucură când trec prin necazuri, cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt. (Ați primit Cuvântul în multe necazuri, cu bucuria care vine de la Duhul Sfânt. 1 Tesaloniceni 1:6; Mă bucur acum în suferințele mele. Coloseni 1:24)

Când vom păzi Cuvântul păcii și al neprihănirii, atunci va veni prigonirea, dar și bucuria! (Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor! Matei 5:10)

Bucuria deplină care vine de la Duhul Sfânt este lucrul pe care-l vom găsi în Împărăția veșnică și care va fi permanentă. (Cei izbăviți de Domnul se vor întoarce, și vor merge spre Sion cu cântece de biruință. O bucurie veșnică le va încununa capul, veselia și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi! Isaia 35:10)

Bucuria este rezultatul păzirii Cuvântului lui Hristos. Bucuria este o cunună a roadei Duhului; bucuria că ești trecut prin încercări pentru a ajunge la îndelunga răbdare, bunătate, blândețe, dragoste... (Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea. Evrei 12:2)

Planul lui Dumnezeu cu privire la om

Din citirea Scripturii putem vedea că în planul Lui veșnic, Dumnezeu a avut în vedere nu doar crearea unor ființe superioare îngerilor, ci scopul Lui a fost să facă o ființă în care să se manifeste natura Lui; care să fie după chipul și asemănarea Sa. A creat o ființă cu totul deosebită de tot ce a creat până atunci. (Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu. Geneza 1:26-27)

Putem afirma cu certitudine că atunci când Dumnezeu l-a creat pe om a avut un scop total diferit de cel cu privire la îngeri, care au fost creați cu statut de slujitori. Dumnezeu a hotărât să facă frați Domnului Isus, să populeze Împărăția Lui cu ființe care să fie asemenea Fiului Său.

Avem suflet, duh, ne-a înzestrat cu capacitatea de a gândi, de a raționa, de a crede, de a face hotărâri, de a admira, de a iubi și de a alege. Aceasta este pentru că a hotărât mai dinainte în planul Său să fim asemenea Lui. (Pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie cel Întâi Născut dintre mai mulți frați. Romani 8:28-29)

Dumnezeu ne-a creat și ne-a înzestrat cu aceste capacități pentru a le întrebuița și este responsabilitatea noastră să le valorificăm, să lucrăm împreună cu El, pentru a ajunge la statura hotărâtă de El. Acesta este cel mai înalt lucru la care omul poate aspira. (Să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24)

Dacă primul om a fost înșelat de Satan și păcatul lui a trecut asupra tuturor, aceasta nu înseamnă că în planul lui Dumnezeu s-a strecurat o greșeală. Toate lucrurile s-au întâmplat așa cum a fost prevăzut în acest plan făcut în veșnicii, pe care Dumnezeu l-a pus la punct cu mare atenție până în cele mai mici detalii.

Dumnezeu începe această lucrare de refacere a chipului lui Hristos în om la momentul nașterii din nou și are toată puterea să ne aducă desăvârșirea cerută de standardul Împărăției Lui. (Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Filipeni 1:6)

Planul lui Dumnezeu nu se limitează doar la o mântuire ieftină, care stă doar în pocăință (**dezbrăcarea de omul cel vechi**) și în iertarea de păcate, ci prevede **refacerea chipului lui Dumnezeu** în noi (**îmbrăcarea cu omul cel nou**) și aducerea noastră la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (Efeseni 4:13)

Pentru a ilustra acest lucru, ne putem gândi la construcția unei case, în care constructorul începe cu fundația casei. La finalul construcției apare casa finisată până la cele mai mici detalii.

Așa este și școala lui Dumnezeu, El începe această lucrare de refacere a chipului Lui în om și El o finalizează până la cele mai mici detalii. (Și El a dat pe unii ...păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, ...până vom ajunge toți ...la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Efeseni 4:11-13)

Dacă omul creat de Dumnezeu poate să finalizeze până la cele mai mici detalii ceea ce începe, cu atât mai mult poate Dumnezeu. Dumnezeu are cea mai performantă școală de ucenici în care lucrează împreună cu fiecare om care răspunde chemării Lui.

El ne naște din nou și ne transformă pas cu pas după chipul Lui, până ajungem la înălțimea staturii Fiului Său. (Toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

Este un plan perfect, întocmit cu mare precizie, punct cu punct, fără să lipsească nici cel mai mic amănunt. El ce începe, duce la bun sfârșit. (El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos. 1 Corinteni 1:8)

Toate lucrurile care apar în viața noastră sunt prevăzute de Dumnezeu să lucreze la caracterul nostru până vom ajunge să ne asemănăm cu Domnul Isus. (Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu... spre binele celor ce sunt chemați după planul Său. Romani 8:28)

Dumnezeu, în planul Lui veșnic, a hotărât să ne facă fiii Lui, să creștem și să ajungem să fim ca El (Știm că atunci când se va arăta El **vom fi ca El**. 1 Ioan 3:1)

Scopul Cuvântului lui Hristos

În lume, omenirea se află în întunericul păcatului. Nu este om care să facă binele. Pentru că omul are înclinație spre rău, lumea seculară are legi care să ne facă posibilă conviețuirea. Ele condamnă și pedepsesc faptele rele, însă n-au putere să lucreze la desăvârșirea omului.

La fel ne spune Scriptura și despre legea lui Moise, care a fost „adăugată” din pricina călcărilor de lege. (Pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege. Galateni 3:19)

Însă în Împărăția cerească lucrurile nu sunt tot ca în lume. Cei ce se află în Împărăția veșnică a lui Dumnezeu trăiesc în lumină și sunt desăvârșiți, așa cum este El. (Știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El. 1 Ioan 3:2)

Pentru a ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, ne-a fost adusă legea Împărăției/legea lui Hristos care se adresează omului dinăuntru, pentru a ne schimba inima, această lege fiind mult superioară Legii lui Moise. (Nu sunt fără o lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub legea lui Hristos. 1 Corinteni 9:21)

Atragem atenția să nu se confunde Legea Împărăției care este numită și Legea Duhului de viață în Hristos Isus, cu Legea lui Moise (Romani 8:2). Legea este sfântă și dreaptă (Romani 7:12), însă nu putea să facă pe om desăvârșit. (...căci Legea n-a făcut nimic desăvârșit. Evrei 7:19; În adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare... nu poate niciodată ...să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie. Evrei 10:1)

Legea Împărăției/Legea lui Hristos este mult superioară legii morale a lui Moise, și are ca țintă să ne facă să fim ca El/să ne însușim trăsăturile Sale. (Cine iubește pe alții, a împlinit Legea. Romani 13:8; Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel Legea lui Hristos. Galateni 6:2)

Astfel, cel ce va împlini Legea lui Hristos, nu va desființa Legea lui Moise, ci o va întări. (Prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea. Romani 3:3; Pentru ca porunca Legii să fie împlinită în noi, care trăim ...după îndemnul Duhului. Romani 8:4)

La o privire mai atentă se poate observa că legile lui Dumnezeu exprimă modul Lui de gândire/felul Lui de a fi. (La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Ioan 1:1; Evanghelia slavei lui Hristos care este Chipul lui Dumnezeu. 2 Corinteni 4:4)

Este esențial să înțelegem că toate poruncile după care trebuie să trăim, sunt o imagine fidelă a caracterului Său. Poruncile Lui ne arată cum a trăit El, ne arată căile Lui. Toate, absolut toate poruncile Lui, îl reprezintă de fapt pe El.

Fiecare învățătură (poruncă) din Evanghelia are ascunsă în ea o trăsătură a Domnului Isus, ascunde în ea frumusețea desăvârșită a caracterului Său.

Așa cum în embrionul uman sunt ascunse toate trăsăturile celui care urmează să se nască, așa sunt trăsăturile Domnului Isus, ascunse în sămânța lui

Dumnezeu. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11) De aceea nu putem neglija nici o poruncă, pentru că trăsăturile Domnului se regăsesc în poruncile Lui.

Astfel, putem considera, fără să greșim, că Domnul pune legile Lui în inima noastră cu scopul de a rescrie/de a întipări chipul Său în noi. (Voi pune legile Mele în inimile lor și le voi scrie în mintea lor. Evrei 10:16; Noi... avem gândul lui Hristos. 1 Corinteni 2:16)

Atras de frumusețea caracterului lui Hristos

Privind la căile Lui, la învățăturile Lui de fapt privim la frumusețea lui Hristos care este chipul lui Dumnezeu. Poruncile Lui trebuie să fie pentru noi o desfătare, pentru că-L reprezintă pe El. (Mă desfățez în poruncile Tale, căci le iubesc. Psalmi 119:47; Poruncile Tale sunt desfătarea mea. Psalmi 119:143)

De aceea, zice Domnul Isus: „Cine Mă iubește, păzește poruncile Mele...” (Ioan 14:15) adică cine Mă iubește pe Mine, iubește și poruncile Mele și își găsește desfătarea în ele, pentru că poruncile Mele exprimă caracterul Meu, ele arată cum sunt Eu.

Dumnezeu nu ne cheamă să-L apreciem doar pentru că ne oferă o Împărăție veșnică, cu străzi de aur, pentru că ne scapă de iad, deoarece acest lucru nu ne va determina să ne îndrăgostim de El și nici să dorim să-L urmăm ca să fim ca El.

El ne cheamă nu numai să-L apreciem pentru ce a făcut pentru noi, ci ne cheamă să fim ca El. Ne cheamă să ne îndrăgostim de El și pentru aceasta ne descoperă frumusețea caracterului Lui care este desăvârșit. (După ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii. Ioan 12:32)

*După ce voi fi înălțat
de pe pământ voi
atrage la Mine pe
toți oamenii!*

De aceea, în dragostea Lui față de cununa creației Sale, Dumnezeu se folosește de trimișii Săi să ne vorbească despre Domnul Isus, să ne arate care sunt trăsăturile de caracter ale inimii Lui. Se folosește de ucenicii Lui, ca aceștia să ne descrie chipul lui Dumnezeu, pentru a ne arăta frumusețea inimii Sale și pentru a ne atrage la El cu frumusețea Lui desăvârșită.

Nimeni nu poate fi atras de frumusețea Lui dacă nu a auzit despre El și dacă nu-l vede trăsăturile inimii, dacă nu cunoaște căile Lui, felul Lui de a fi. (Și cum vor crede în Acela, despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor. Romani 10:14; Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl. Ioan 6:44)

Dacă am fost chemați doar la pocăință pentru a nu ajunge în iad și pentru a umbla pe străzi de aur, fără să ni se fi arătat frumusețea inimii Domnului, dacă nu ni s-a prezentat că scopul Lui este să avem trăsăturile Lui de caracter, trebuie să fim atenți fiindcă cei ce ne-au prezentat acest mesaj ne-au adus o evanghelie falsă, incompletă.

Aceștia nu au fost trimiși de Dumnezeu. Dacă am primit o asemenea

evanghelie am fost înșelați de Satan.

Să recunoaștem cu sinceritate: Ce evanghelie ni s-a adus? Au fost oameni care ne-au propovăduit un singur mesaj, acela fiind că dacă nu ne pocăim vom avea parte de iadul cel veșnic? Ne-au învățat să-L apreciem, să-I fim mulțumitori doar pentru ce a făcut pentru noi la cruce?

Sau au fost trimiși ai lui Dumnezeu care ne-au prezentat și frumusețea inimii Domnului? Am fost eu atras de trăsăturile Lui de caracter? S-a trezit în noi iubirea și ne-am dorit să avem aceleași trăsături frumoase cum sunt ale Lui?

Dumnezeu ne atrage cu toată frumusețea Lui și va face să treacă pe dinaintea noastră toată frumusețea inimii Lui. Cum i-a arătat lui Moise frumusețea inimii Lui așa ne-o va arăta și nouă. (El va face să treacă pe dinaintea ta toată frumusețea Lui. Exod 33:17) El face lucrul acesta pentru ca să ne îndrăgostim de trăsăturile inimii Lui, pentru ca să se trezească în noi iubirea.

Dorința fierbinte a lui David (care trebuie să fie a fiecărui îndrăgostit de Domnul), era să locuiască toată viața lui în casa Domnului ca să privească frumusețea Domnului. (Un lucru cer de la Domnul, și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului. Psalmi. 27:4)

Dacă noi venim la Dumnezeu de frica iadului, nu am avut parte de strălucirea Evangheliei slavei lui Hristos care este chipul lui Dumnezeu. (Dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării, a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu. 2 Corinteni 4:3-4)

***Evanghelia lui
Hristos este chipul
lui Dumnezeu!***

Dacă vom fi atrași de frumusețea trăsăturilor Domnului Isus, și le vom admira, atunci ni le vom dori și noi, acesta fiind punctul de început. (Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului, dacă găsiți pe iubitul meu, ce-i veți spune?... Că sunt bolnavă de dragoste! Cântarea Cântărilor 5:8)

Nimeni nu-L va putea admira și iubi din tot cugetul de frica pedepsei cu iadul cel veșnic, ci numai dacă este atras de strălucirea Domnului, de strălucirea Cuvântului Lui. Numai așa se declanșează dorința fierbinte de a fi ca El. Doar în felul acesta poate fi atins scopul pentru care am fost creați, acela de a fi ca Domnul Isus, Mirele nostru.

Dacă nu am început de aici, dacă nu suntem atrași de frumusețea inimii Lui, dacă poruncile și căile Lui nu sunt desfătarea noastră, atunci viața nouă nu a început. (Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl. Ioan 6:44)

Intrarea în Împărăție - Legământul cel nou

Dacă vom fi atrași de frumusețea caracterului Lui care este desăvârșit, acest lucru va duce la admirație și la iubire. Așa se va stârni în noi dragostea și implicit dorința de a fi logodnica și mireasa Lui. (Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului, nu stârniți, nu treziți dragostea, până nu vine ea. Cântarea Cântărilor 8:4)

El ne atrage cu frumusețea caracterului Lui, cu frumusețea Împărăției Lui și are pentru noi îndelungă răbdare, până se va trezi admirația și iubirea, atât față de El, cât și față de căile Lui. (După ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii. Ioan 12:32)

Când El va fi pentru noi ca o comoară de mare preț, și vom renunța la lucrurile vechi, atunci, Domnul va intra în relație cu mine prin încheierea unui legământ de iubire pentru a fi al Lui. (Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-o țarină. Omul care o găsește, o ascunde; și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are, și cumpără țarina aceea. Matei 13:44)

Nu este un legământ ca în relațiile de afaceri ci este un legământ de căsătorie, de iubire. (Când am trecut Eu pe lângă tine, M-am uitat la tine, și iată că îți venise vremea, vremea iubirii. Atunci am întins peste tine poala hainei Mele, și-am acoperit goliciunea, și-am jurat credință, am făcut legământ cu tine, zice Domnul Dumnezeu, și ai fost a Mea! Ezechiel 16:8; Așa vorbește Domnul: ...Te iubesc cu o iubire veșnică, de aceea îți păstrez bunătatea Mea! Ieremia 31:3)

Dumnezeu ne cunoaște inima. El știe când găsim și admirăm frumusețea Lui, când vine iubirea din tot cugetul. (Dumnezeu care cunoaște inimile... Fapte 15:8) Doar atunci suntem pregătiți pentru a-L urma și pentru a păzi Cuvântul Domnului Isus. Numai atunci intervine legământul între El și mine. (Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. Ioan 14:15)

Frumusețea inimii Domnului Isus, trebuie să fie pentru noi cea mai mare comoară pe care o poate găsi omul vreodată. (Ce are iubitul tău mai mult decât altul, de ne rogi așa din fierbinte? Iubitul meu este alb și rumen, deosebindu-se din zece mii. Capul lui este o cunună din aur curat... Așa este iubitul meu, așa este scumpul meu, fiice ale Ierusalimului! Cântarea Cântărilor 5:9-16)

Relația noastră cu Domnul Isus trebuie să fie ca o relație de logodnă dintre un tânăr și o tânără, în care se poate intra doar datorită admirației reciproce, datorită iubirii din toată inima. Domnul Isus nu intră în legământ cu noi, pentru că nu vrem să ajungem în Iad sau pentru că ne oferă străzi de aur în Împărăția Sa veșnică.

El nu va intra în această relație de dragoste cu noi dacă nu suntem atrași de frumusețea Lui, dacă nu-L iubim mai mult decât pe oricine. (Cine iubește pe tată, ori pe mamă, mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine; și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Matei 10:37)

Doar o persoană îndrăgostită se poate desfăta în cuvintele pe care le rostește

cel pe care-l admiră și pe care-l iubește. (Înnebuneam, când îmi vorbea. Cântarea Cântărilor 5:6; Mă desfățez în poruncile Tale, căci le iubesc. Psalmul 119:47; Mi se topește sufletul de dor după legile Tale. Psalmul 119:20)

Numai așa va intra Domnul în legământ cu noi, dacă și scopul nostru este să trăim într-o relație de iubire și să ne pregătim ca o logodnică, pentru nunta cu Mirele nostru. (A venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit. Apocalipsa 19:7)

Scriptura ne spune că pentru a putea fi eliberați de sub stăpânirea diavolului, pentru a putea fi curățați de păcate, pentru a ne împăca cu Dumnezeu, pentru a putea fi răscumparați și pentru a face posibilă nașterea din nou și strămutarea în Împărăția Lui, Fiul lui Dumnezeu a acceptat să moară pe cruce. (... să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți. Matei 20:28)

Lucrarea de la cruce este darul lui Dumnezeu pentru orice om, care la auzirea Cuvântului, se îndrăgostește de Hristos și își regretă faptele lui rele. Jertfa de la cruce face posibilă iertarea păcatelor și răscumpărarea pentru cel ce se leapădă de sine, și se încrede deplin în El. (El... ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. Coloseni 1:13)

Sacrificiul Domnului Isus face posibil acest lucru pentru a putea fi puși într-o stare nouă, în care El să poată lucra cu noi prin Duhul Sfânt la restaurarea și desăvârșirea noastră. (... sfințirea lucrată de Duhul. 1 Petru 1:2; Schimbați în același chip al Lui, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18)

Suntem schimbați în același chip al Lui, din frumusețe în frumusețe prin Duhul Domnului

Dumnezeu se angajează să înceapă lucrarea de desăvârșire a caracterului, doar cu cei ce îl iubesc din toată inima, care se leapădă de sine și intră în legământ cu El.

Lepădarea de sine este o cerință obligatorie pe care trebuie s-o împlinească orice om care vrea să înceapă această o viață nouă. (Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se **lepede de sine**, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze. Luca 9:23) Se poate remarca ușor că lepdarea de sine este punctul de început în planul de mântuire, fără de care nu există naștere din nou.

Acesta este momentul intrării în teritoriul Împărăției, al nașterii din nou, naștere de care au parte puțini oameni și care va rămâne un mare mister pentru cei mai mulți dintre noi. Mulți vor să ajungă în Împărăția lui Dumnezeu pentru lucrurile care se găsesc acolo, însă fără să facă o schimbare reală în viața lor.

Cuvântul Scripturii este foarte limpede în privința aceasta. Domnul Isus ne spune că mulți vor căuta să intre, și nu vor putea. (Nevoiți-vă să intrați pe ușa cea strîmtă. Căci vă spun, că mulți vor căuta să intre, și nu vor putea. Luca 13:24)

Nașterea din nou

Scriptura ne spune că pentru a vedea Împărăția Lui Dumnezeu și pentru a putea intra în Ea trebuie să ne naștem din nou din Dumnezeu. (Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu. Trebuie să vă nașteți din nou! Ioan 3:3, 7)

Pentru a locui împreună cu Dumnezeu în veșnicie, omul trebuie să se nască din nou și să ajungă la nivelul cerut de neprihănirea Împărăției, respectiv la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (Fiți, deci, desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit. Matei 5:48)

Nașterea din nou sau primirea dreptului de intrare/cetățenie în Împărăția lui Dumnezeu este cel mai mare eveniment care poate avea loc în viața unui om. Este momentul când toate lucrurile se fac noi. (Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu. 2 Corinteni 5:17,18)

Așa cum orice naștere biologică are la bază o sămânță, tot așa ne spune și Scriptura în privința nașterii din nou; are la bază o sămânță și aceasta este „Sămânța lui Dumnezeu”! (Oricine este născut din Dumnezeu... **Sămânța Lui** rămâne în el. 1 Ioan 3:9)

Astfel este sădită în inima omului „Sămânța lui Dumnezeu” care are codul genetic al lui Dumnezeu, din care se naște o făptură nouă care va avea natura lui Dumnezeu/felul Lui de a fi.

Dacă ne naștem din Dumnezeu, din Sămânța Lui, este extrem de important să cunoaștem ce conține această sămânță/ce este întipărit în codul ei genetic, să înțelegem din ce încolțește viața nouă. Orice sămânță biologică are în compoziția ei la scară microbiologică toate componentele de bază ale chipului celui din care provine.

Dacă vom urma aceeași regulă, atunci și Sămânța lui Dumnezeu va avea în configurația ei toate componentele de bază ale chipului Său.

Primul capitol din Evanghelia după Ioan îl descrie/identifică pe Dumnezeu ca fiind unul și același cu Cuvântul Lui. (La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Ioan 1:1)

Tot așa este descris și Domnul Isus ca fiind Cuvântul întrupat și care este una cu Tatăl. (Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi... Ioan 1:14; Eu și Tatăl una Suntem. Ioan 10:30)

Dacă Dumnezeu este identificat ca fiind Cuvântul, ca de altfel și Fiul Său, atunci și sămânța din care ne naștem va avea în configurația ei, Cuvântul. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11)

După cum în sămânța biologică nu vom găsi ochii, inima... ci doar celulele corespunzătoare lor, tot așa și în Sămânța lui Dumnezeu nu vom găsi îndelunga răbdare, bunătatea... ci vom găsi cuvintele embrionare corespunzătoare formării lor.

Dacă vom cerceta Scriptura cu atenție vom vedea destul de ușor care sunt

aceste cuvinte: „Voi pune (sămânța) legile Mele în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor.” (Evrei 10:16); „...lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.” (2 Corinteni 4:4) Astfel, este semănat în inima omului Cuvântul lui Hristos/Legile Lui, care va crește, ajungând la maturitate la roada Duhului/chipul lui Hristos.

De exemplu în configurația seminței vom regăsi învățătura: “Să nu te împotrivești celui ce-ți face rău”, care va crește prin Duhul Sfânt și se va dezvolta în îndelunga răbdare care este o parte din chipul Domnului.

Acest adevăr este extrem de important pentru a putea înțelege cum are loc nașterea noastră din nou; de ce trebuie să ne naștem din Cuvântul Lui. Va trebui să se nască „Cuvântul/legile Lui” în noi, să crească, pentru ca în final să ne contopim cu El/să fim una cu Cuvântul întrupat. (Mă rog... ca și ei să fie una în noi. Ioan 17:21)

Să nu ne înșelăm crezând că este suficient să credem doar în jertfa Domnului Isus. Fără să primim cu bucurie Sămânța/Cuvântul Lui care este sădit în inima noastră, nu va exista naștere din nou. Această credință este moartă și nu ne mântuiește!

Legătura de nedespărțit dintre Cuvântul Lui și nașterea din nou ne este arătată de Domnul Isus în pilda semănătorului ca și în multe alte locuri. În această pildă, Evanghelia Împărăției/Cuvântul lui Hristos este descris ca fiind sămânța lui Dumnezeu, care este semănată în inima omului și din care încolțește viața nouă. (Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu. Luca 8:11; citește și Matei 13:19)

*Fără să primim cu
bucurie Sămânța care
este Cuvântul Lui, nu
va exista naștere
din nou!*

Apostolul Iacov reia și întărește această învățătură a Domnului, care ne spune că omul are parte de mântuire numai dacă primește Cuvântul sădit în el. (Primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Iacov 1:21)

La fel ne amintește și apostolul Petru despre această sămânță care este Cuvântul/Evanghelia lui Hristos. (Ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu. Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelia. 1 Petru 1:23, 25)

De asemenea, și apostolul Pavel, ca și ceilalți doi apostoli, ne spune că nașterea de sus este prin Cuvântul lui Hristos/Evanghelia Împărăției. (N-aveți mai mulți părinți; pentru că eu v-am născut în Hristos Isus, prin Evanghelia. 1 Corinteni 4:15)

Așa cum la nașterea unei plante participă în mod natural trei elemente principale, acestea fiind pământul, sămânța și apa, tot așa și la „nașterea din nou”, regăsim trei elemente principale: inima omului, Cuvântul lui Hristos și Duhul Sfânt.

Inima omului este asemănată cu pământul. (Sămânța, care a căzut pe pământ bun, sunt aceia care, după ce au auzit Cuvântul, îl țin într-o inimă bună și curată, și fac rod. Luca 8:15)

Cuvântul lui Hristos/Învățătura Lui este Sămânța din care germinează viața.

Din această sămânță încolțește viața nouă și are în compoziția ei elementele din care vom crește pentru a ajunge la statura de om mare. (Voi pune legile Mele (Sămânța) în inimile lor și le voi scrie în mintea lor. Evrei 10:16)

Atenție! Să nu confundăm Cuvântul lui Hristos care este Sămânța despre care ne spune Scriptura că urma să vină, cu Legea lui Moise, care a fost dată din pricina călcărilor de lege. (Pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină „Sămânța”. Galateni 3:19)

Duhul Sfânt este al treilea element obligatoriu care participă la nașterea din nou. Așa cum sămânța biologică nu încolțește dacă nu are apă, nici sămânța lui Dumnezeu nu germinază fără Duhul Sfânt. (... prin înnoirea făcută de Duhul. Tit 3:5; ...născut din Duhul. Ioan 3:8)

Pământul/inima omului

În pilda semănătorului se regăsesc patru feluri de sol/pământ:

1. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și nu-l cred pentru că nu-l înțeleg. În acest caz pământul este bătătorit/inima este împietrită. (Matei 13:19; Luca 8:12)

2. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc cu bucurie, dar îl țin până la o vreme. (Sămânța căzută în locuri stâncoase. Matei 13:20)

3. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc, dar îngrijorările veacului înăbușă Cuvântul (Sămânța) și nu aduc rod. (Sămânța căzută între spini. Matei 13:22)

4. Cei ce aud Cuvântul Împărăției și-l primesc cu bucurie într-o inimă bună. Ultimul caz ne arată un pământ deștelenit, curat. (Sămânța căzută în pământ bun. Matei 13:23) La prima categorie de oameni inima este împietrită și Sămânța nu încolțește.

În a doua și a treia categorie de oameni se regăsesc toate elementele necesare germinării. Sunt prezente solul, Sămânța și Duhul Sfânt care produce germinarea noii vieți.

Însă, la a doua categorie, solul nu are suficient pământ pentru a duce noua viață la maturitate/la rodire și la a treia, pământul nu este pregătit/deștelenit.

A patra categorie este o inimă bună care primește Sămânța/Cuvântul sădit în ea și apoi prin înnoirea și lucrarea Duhului crește și face rod (are Roada Duhului).

Dacă Scriptura ne vorbește despre mai multe feluri de sol este foarte important să ne cercetăm pe noi înșine să vedem ce fel de pământ suntem și dacă are spini să-l deștelenim. (Deșteleniți-vă un ogor nou, și nu semănați între spini! Ieremia 4:3)

Sămânța lui Dumnezeu, compoziția ei

După cum știm, în embrionul uman sunt incluse toate celulele care formează în întregul lor, viitorul om care se va naște: inima, ochii, creierul... toate la o scară microbiologică, și toate puse la locul lor, nelipsind niciuna.

Vom observa că așa este și cu sămânța lui Dumnezeu. În această sămânță dumnezeiască sunt incluse toate componentele primare ale Chipului lui Dumnezeu. (... omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24)

Ea are în componența ei toată informația genetică/Legile Împărăției sau

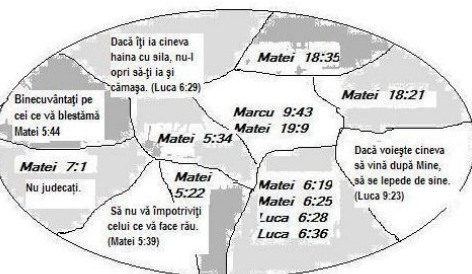
altfel spus, poruncile lui Hristos. Fiecare învățătură a lui Hristos este o componentă primară a Chipului Domnului. (... lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu. 2 Corinteni 4:3)

Dumnezeu sădește în inima noastră Sămânța „care avea să vină”/Cuvântul lui Hristos sau altfel spus, rescrie configurația genetică a chipului Său. (Voi pune (sămânța) legile Mele în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor. Evrei 10:16)

Redăm mai jos câteva informații genetice/învățături din Împărăție care se regăsesc în configurația Seminței lui Dumnezeu:

1. Să nu te împotrivești celui ce-ți face rău... (Matei 5:39)
2. Orișicui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina... (Matei 5:40)
3. Nu judecați, ca să nu fiți judecați. (Matei 7:1)
4. Dați, dar, Cezarului ce este al Cezarului. (Luca 20:25)
5. Feriți-vă să nu defăimați... (Matei 18:10)

Sămânța Cuvântul lui Hristos

Duhul Sfânt va germina această sămânță sădită în noi, adică va germina fiecare învățătură în parte și va lucra la creșterea și desăvârșirea noastră. Astfel este semănată în noi învățătura neîmpotrivirii care va produce prin Duhul ca roadă: pacea, îndelunga răbdare, blândețea, bunătatea. (Suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18; Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul. Ioan 16:13)

Toate învățăturile Domnului sunt esențiale/fac parte din „embrion” din care va rezulta un fiu de Dumnezeu. Nicio învățătură nu poate fi dată la o parte. Fiecare este o celulă primară, asemeni celulelor din embrionul uman, care prin creștere va fi o parte din chipul Domnului, nefiind pusă niciuna în sămânță fără să aibă un rost.

Fiecare învățătură contribuie cu partea ei la formarea chipului lui Hristos în noi. Duhul Sfânt nu v-a lăsa nici una la o parte și va lucra cu noi pe măsura creșterii noastre. Să înțelegem bine! Dumnezeu nu ne va lua în Împărăția Sa veșnică doar pe baza unei credințe mentale în jertfa Domnului, așa cum cred cei mai mulți, ci trebuie să ne naștem din nou, din sămânța Lui, și să creștem până ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, așa cum este scris. (... până vom ajunge toți la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; Efeseni 4:13)

Să ne întrebăm: Ce s-ar întâmpla dacă vom fragmenta sămânța și scoatem din ea câteva învățături? Se mai poate vorbi de naștere din Dumnezeu? Să ne închipuim ce s-ar putea întâmpla dacă am fragmenta o bucățică din sămânța biologică. Dacă am scoate celulele care corespund ficatului, inimii sau creierului? Ar mai exista naștere?

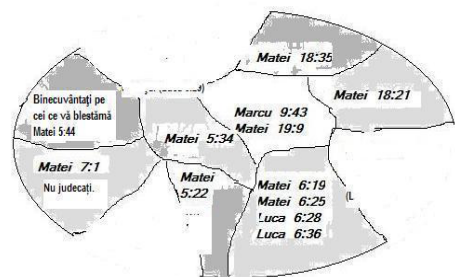
Bine ar fi să înțelegem că dacă nu acceptăm domnia lui Hristos în toate lucrurile, neprimind tot ce a zis El, sămânța nu va fi întreagă și nu va încolți. (Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămânța căzută lângă drum. Matei 13:19)

Dacă vom nesocoti doar o poruncă, Duhul nu va putea folosi acea învățătură pentru a întregi chipul Lui, în noi/roada Duhului. (Ținta poruncii/învățăturilor Evangheliei este dragostea. 1 Timotei 1:5)

Dacă nu primim învățăturile Domnului cu privire la neîmpotrivire, judecată, lepădarea de sine, cuvinte nefolositoare, binecuvântare... sămânța nu va conține lucrurile necesare germinării vieții de sus.

Dumnezeu înnoiește prin Duhul doar pe cei ce primesc în inima lor, „sămânța întreagă” și care ascultă de El. (Suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El. Fapte 5:32; ...prin înnoirea făcută de Duhul. Tit 3:5)

Cuvântul Scripturii ne avertizează, că și azi ca și în trecut, cei mai mulți strică Cuvântul lui Dumnezeu, acesta fiind Sămânța din care trebuie să ne naștem din nou. Scopul lui Satan este ca această naștere din nou să nu mai aibă loc sau să fie o naștere din oameni. (Căci noi nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulți. 2 Corinteni 2:17)

Sămânță din care lipsesc o parte din informațiile genetice, o parte din învățăturile lui Hristos

Credem că este destul de limpede pentru toți, că dintr-o sămânță stricată nu poate să pornească viața nouă. De asemenea, știm cu toții că dintr-o sămânță modificată genetic iese o plantă asemănătoare cu cea din sămânța nemodificată, dar va fi o plantă modificată în toată structura ei. Așa și noi, dacă primim o învățătură modificată, ne vom naște din acea învățătură nu din Dumnezeu.

Redăm mai jos câteva învățături care lipsesc din inima multora nefiind

acceptate de mulți care cred că sunt „născuți din nou”:

1. Dați, dar, Cezarului ce este al Cezarului. (Luca 20:25)

2. Să nu te împotrivești celui ce-ți face rău... (Matei 5:39)

3. Binecuvântați pe cei ce vă blestemă. (Luca 6:28)

4. Oricine își lasă nevasta și ia pe alta de nevastă, preacurvește; și cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbatul ei, preacurvește (Luca 16:18)

5. Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora. (Ioan 13:14)

Verificare: Sunt și pentru tine aceste învățături prea de tot și nu le poți suferi? (Mulți... după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o suferi?” Ioan 6:60)

Trebuie să înțelegem că nu se va putea produce nașterea din nou, din Dumnezeu, dacă vom nesocoti Cuvântul lui Hristos care ne este sădit în inimă. (Primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Iacov 1:21; ...voi pune legile Mele în inimile lor. Evrei 10:16)

Nicio învățătură nu poate fi dată la o parte. Fiecare are rostul ei, nici una nu a fost dată la întâmplare. Unele sunt pentru a curăța/deșteleni pământul, cum ar fi: judecata, osândirea, pofta firii pământești, pofta ochilor... iar altele sunt pentru a obține îndelungă răbdare, bunătate, pace, dragoste...

Numai păzind poruncile lui Hristos ne vom putea dezbrăca de omul cel vechi cu faptele lui și ne vom putea îmbrăca cu omul nou făcut după chipul lui Dumnezeu. (Să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24)

Îmbrăcămintea omului nou trebuie să aibă în țesătura ei bunătatea, răbdarea, blândețea, dragostea... (*Îmbrăcați-vă* cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare. Dar, mai presus de toate acestea îmbrăcați-vă cu dragostea... Col 3:12, 14) Aceasta este haina de nuntă/însușirile omului nou pe care trebuie să o îmbrac pentru a fi asemănător cu Domnul Isus.

Te încurajăm să nu citești Scriptura la întâmplare, ci s-o studiezi. Caută și păzește învățăturile cu care vei putea să deșteleni pământul și apoi caută și păzește învățăturile cu care să cultivi în tine Rода Duhului/chipul lui Hristos.

Puneți întrebarea la modul cel mai serios: Sămânța care s-a semănat în inima ta este sămânța lui Dumnezeu? Ai primit poruncile/legile Domnului cu privire la defăimare/binecuvântare? Dacă le-ai primit, le păzești? Au adus rod? Verifică-te amănunțit timp de o săptămână-două și vei vedea unde te afli.

Cercetează-te cu atenție: Când vorbești de rău ești muștrat de Duhul Sfânt? Analizează-te dacă trăiești viața nouă la care ai fost chemat, pentru că mulți suntem chemați să binecuvântăm, dar așa puțini sunt cei ce o și fac. (Binecuvântați, căci la aceasta ați fost chemați: să moșteniți binecuvântarea. 1 Petru 3:9)

Dacă vorbești de rău guvernul, pe cei din politică, oamenii din sistemul de sănătate, pe vecini... și pe cei ce-ți fac rău într-un fel sau altul, înseamnă că lucrurile

încă nu s-au făcut noi, înseamnă că viața nouă nu a început! (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu. 2 Corinteni 5:17, 18)

Trebuie să înțelegem că pentru omul născut de sus, din Dumnezeu, defăimarea sau orice alt păcat sunt doar accidente, nu un mod de viață! (Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește. 1 Ioan 3:9)

Cuvântul lui Dumnezeu este foarte clar în această privință. (Oricine este născut din Dumnezeu, nu trăiește în păcat. 1 Ioan 3:9)

Domnul Isus ne spune că numai dacă vom urî omul vechi, dacă vom abandona lucrurile vechi, atunci vom putea începe o viață nouă în Împărăția lui Dumnezeu și aceasta va fi o viață de ucenicie/rob al Lui. (Dacă vine cineva la Mine și nu urăște... chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu. Luca 14:26)

Domnul va intra cu noi în Legământul cel Nou numai atunci când renunțăm la voia proprie și acceptăm ca El să fie Stăpânul nostru, să ne supunem învățăturilor Lui. Din acest moment pornește viața nouă, o viață de ucenicie. Devenim ucenicii Lui din ziua în care îl acceptăm în toate lucrurile ca Învățător și Domn.

Când El va fi pentru noi ca o comoară de mare preț, și vom renunța la lucrurile vechi, atunci, Domnul va intra în relație cu mine prin încheierea unui legământ de iubire pentru a fi al Lui. (Omul care o găsește, o ascunde; și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are, și cumpără țarina aceea. Matei 13:44)

Nu este un legământ ca în relațiile de afaceri ci este un legământ de iubire, de căsătorie. (Când am trecut Eu pe lângă tine, M-am uitat la tine, și iată că îți venise vremea, vremea iubirii. Atunci am întins peste tine poala hainei Mele, și-am acoperit goliciunea, și-am jurat credință, am făcut legământ cu tine, zice Domnul Dumnezeu, și ai fost a Mea! Ezechiel 16:8;

El încheie acest legământ cu noi când renunțăm la voia proprie și acceptăm ca El să fie Iubitul și Domnul nostru, să ne supunem învățăturilor Lui. Din acest moment pornește viața nouă, o viață de ucenicie. Devenim ucenicii Lui din ziua în care îl acceptăm în toate lucrurile ca Învățător și Domn.

Acesta este momentul când Dumnezeu își începe lucrarea de desăvârșire și o va duce la bun sfârșit numai dacă noi îi vom rămâne credincioși. (Sunt incredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi. Filipeni 1:6)

A fi ucenicul lui Hristos înseamnă să fii înscris în școala Lui, să înveți de la El lucrurile de sus și să ți le însușești, fiindu-ți strict necesare pentru viața din Împărăție. Devenim ucenicii Lui din prima zi de școală, din prima zi din noua viață.

În școala lui Hristos, suntem robi lui Dumnezeu, și îi suntem supuși în toate lucrurile, ca să ajungem la sfințirea noastră. (V-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică. Romani 6:22) Nașterea din nou este începutul vieții de ucenic, iar rezultatul uceniciei și a lucrării lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt este omul care a ajuns la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.

Întrebări pentru cercetare personală:

Verifică-te: Ești născut din nou? Împlinești condițiile necesare nașterii din nou, de sus? Ai renunțat la lucrurile din lume? Ai intrat în legământ cu Domnul? Mai sunt plăcerile lumii în viața ta: televizorul lumii, mersul la mare ...? (Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. 1 Ioan 2:15, 16)

Verifică-te: Ești supus autorităților rânduite de Dumnezeu? Eviți plata taxelor, practici defăimarea sau binecuvântarea?

Ai căutat Împărăția neprihănirii, a păcii și a dragostei ca pe o comoară, ai venit la Ușa Împărăției, ai auzit învățăturile lui Hristos și le-ai acceptat/primit?

Ai primit tot Cuvântul care a fost sădit în inima ta sau doar fragmente?

Dacă ai intrat în Legământul cel Nou, i-ai spus că vei asculta și vei face tot ce a zis El? Ai promis că vei păzi legile pe care le-a sădit în inima ta; acestea fiind legile neprihănirii, păcii și a dragostei? (Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu... un legământ nou; Voi pune legile Mele în mintea lor... Evrei 8:8, 10)

Te-ai lepădat de tine însuși, te-ai golit de tine, lăsând Cuvântul sădit în inima ta să lucreze? (Luca 9:23) Sau s-a semănat între spini? (Ieremia 4:3)

Este El Domnul vieții tale sau ești doar la stadiul de ai zice Doamne, Doamne, fără să faci tot ce spune El.

Este vreo învățătură a Domnului pe care n-o păzești? (verifică-te cu: Matei 12:36; Matei 18:9, 10; Tit 3:2; Matei 5:38-48; Luca 9:23; Luca 14:26)

Este vreo poruncă cu care să nu fii de acord? (verifică-te cu Ioan 13:13-17; Marcu 10:11, 12; Matei 19:9; Matei 22:21)

Îndeplinești condiția necesară pentru a fi ucenicul Domnului? (Și oricine nu-și poartă crucea, și nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu. Luca 14:26, 27)

Te rugăm, așa cum stai, singur cu tine însuși, să te verifici în ce situație te afli în acest moment. De aceasta va depinde veșnicia ta!

Este bine să ne cercetăm fiecare în lumina Cuvântului și să ne întrebăm ce fel de legământ/naștere din nou am avut. Se văd rezultate? Este chipul lui Dumnezeu în noi? Lucrăm conștient pentru a ne asemena tot mai mult cu Domnul? Se văd roadele lucrării Duhului?

Nu te înșela crezând că dacă vei practica învățăturile grupării la care ai aderat îl vei mulțumi pe Dumnezeu. El va sta la masă doar cu cei care vor fi la înălțimea staturii Fiului Său!

Dacă încă nu ai căutat neprihănirea ca pe o comoară, începe de acum. Apoi lasă-l pe Dumnezeu să-ți conducă pașii într-o adunare curată ca să poți crește sănătos spre desăvârșire! (Fugi de poftele tinereții, și urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată. 2 Timotei 2:2)

Alte materiale pentru trezire spirituală:
TRANSFORMAȚI DUPĂ CHIPUL LUI HRISTOS
BISERICA - TRUPUL LUI HRISTOS
HAINA DE NUNTĂ

Le poți comanda și le vei primi gratuit!

Poți asculta predici audio pe www.cuvantcurat.ro

Înscrie-te și participă la studiul Scripturii, pe teme:

Nașterea din nou; Frica de Domnul; Roada Duhului;
Viața nouă din Împărăție; Biserica - Trupul lui Hristos;

Această broșură se distribuie gratuit.

Dacă crezi că această broșură poate aduce o trezire, te rugăm
participă și tu în lucrarea de distribuire. Ne poți contacta la:

tel. 0744.574.711; sau prin e-mail: contact@cuvantcurat.ro

Scopul creației a fost ca omul să trăiască în comuniune cu Dumnezeu, după legile care guvernează în Împărăția Sa. Acesta este cel mai înalt lucru la care omul poate aspira. (Să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Efeseni 4:24)

Avem suflet, duh, ne-a înzestrat cu capacitatea de a gândi, de a raționa, de a crede, de a face hotărâri, de a admira, de a iubi și de a alege. Aceasta este pentru că a hotărât mai dinainte în planul Său să fim asemenea Lui. Însă El nu s-a rezumat doar la această asemănare.

Dumnezeu ne-a creat și ne-a înzestrat cu aceste capacități pentru a le întrebuința și este responsabilitatea noastră să le valorificăm, să lucrăm împreună cu El, pentru a ajunge la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (Și El a dat pe unii ...păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, ...până vom ajunge toți ...la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. Efeseni 4:11-13)